

Genç Öncüler

Şubat 2010 • Sayı 55 • Yıl 7 • 3TL. • Aylık Gençlik Dergisi

**Cevher Dudayev
ile Röportaj**

renklerin kardeşliği

"Hani siz düşmanlar idiniz.
O, kalplerinizi birleştirdi
ve siz O'nun nimetiyle
kardeşler olarak
sabahladınız."
Ali İmran 103

Filistin Konvoyunun Tarihi Yolculuğu
Adem Özköse ile Söyleşi

**Bir
İstanbul
Boğazi
Hatırası**

**Tarihin
Tanıklığı:
Haydarpaşa**

Zuhruf

43/ 33-38

"Eğer insanlar (Allah'a karşı isyanda birleşip) tek bir ümmet olacak olmasaydı, Rahman'ı inkâr edenlerin evlerine gümüşten tavanlar ve üzerinde çıkıp yükselecekleri merdivenler yapardık. Evlerine kapılar ve üzerinde yaslanıp dayanacakları koltuklar ve (daha nice) çekici süsler (de verirdik). Bütün bunlar, yalnızca dünya hayatının metaıdır. Ahiret ise, Rabbinin katında muttakiler içindir. Kim Rahman'ın zikrini görmezlikten gelirse, biz bir şeytana, onun üzerini kabukla bağlattırırız; artık bu, onun bir yakın dostudur. Gerçekten bunlar (bu şeytanlar), onları yoldan alıkoyarlar; onlar ise, kendilerinin gerçekten hidayette olduklarını sanırlar. Sonunda bize geldiği zaman, der ki: Keşke benimle senin aranda iki doğu (doğu ile batı) uzaklığı olsaydı. Meğer ne kötü yakın dost(muşsun sen)."

Özlenen Haslet: Birliktelik

"İsrail'in geçen yılki Gazze katliamı, aradan geçen bir yılda, tahmin edilenin çok ötesinde etkiler bıraktı. Meseleye geniş bir perspektifle baktığımızda, geride sadece bir enkaza değil, dünyanın farklı coğrafyalarında yaşayan müminlerin, "ümme bilincine" daha çok sahip çıkmaya başladığına tanık oluyoruz.

Son bir yılda yaşanan hadiseler, insanoğlunun ilk anda şer olarak tabir ettiklerinin, nasıl hayra tebdil olduğunu hakıyla göstermiş oldu. Gazze'de yaşanan insanlık dramı, zulme ve haksızlığa karşı ortak bir vicdani tavır örgütledi. Birbirlerine karşı mesafeli duran dünya Müslümanları, haklının tarafında birleşti, direnişin meyveleri alınmaya başlandı. Türkiye'de ve dünyada organize edilen ulusal ve uluslar arası organizasyon, eylem ve toplantılar, ümmetin bireylerinin özlenen duyarlılığı yakalamasına vesile oldu.

Müslümanların ortak bir bilinçle bir araya gelememeleri, uzun yılların getirdiği bir problem. Bunda, yaşadığımız topraklarda da yaklaşık yüzyıldır etkisini daha fazla gösteren ırkçı/faşizan söylemlerin ve politikaların etkisi kuşkusuz çok büyük. Hem ülkemizde hem de Müslüman ümmetin yaşadığı muhtelif topraklarda çok uzun zamandır pompalanan aşırı milliyetçilik, ümmet olma anlayışını da alabildiğince törpüledi.

Genç Öncüler bu ay, Müslüman toplumların önündeki bu en ciddi tehlikeyi tartışıyor. Bu bağlamda, yakın tarihte gerçekleşen ve Müslüman toplumlar için büyük bir örneklik teşkil eden "Filistin'e Yol Açık" konvoyunu, konvoy gönüllülerinden Gerçek Hayat Dergisi Ortadoğu Temsilcisi Adem Özköse ile konuşuyor. Ayrıca Fatma Nihan Yıldız ve Salih Battalbaş, yazılarıyla konuya farklı yönlerden temas ediyorlar.

Dünya Seyahatnamesi'nde Arap yarımadasının ilgi çeken şehri Dubai'nin gezi notlarına yer verilirken, Hayali Röportajlar'da Çeçen Komutan Cevher Dudayev konuk ediliyor. Ayrıca Kampüs Notları'nda Marmara Üniversitesi Haydarpaşa Kampüsü izlenimlerine yer veriliyor. Tarih Defteri'nde ise İstanbul'un en ciddi kışlarından biri olan 1954 kışı hatıraları yer alıyor.

Mart sayımızda görüşebilmek ümidiyle, selam ve dua ile...

Sahibi

Umran Yayıncılık
Turizm San. ve Tic. Ltd. Şti. Adına
Abdullah Yıldız

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

İsmail Memiş

Yayın Sorumlusu

Hüseyin Buladı

Yayın Kurulu

Abdullah Muhsin Yıldız
Alperen Gençosmanoğlu
Elyesa Koytak
Fatma Büşra Özkan
Ammar Kılıç
Muhammed Tutkun
Yusuf Elbaşı

Bu Sayıya Katkıda Bulunanlar

Fatma Nihan Yıldız
Salih Battalbaş
Furkan Aktan
Mehmet Erdem
Yusuf Şentürk
Mustafa Seyfi
Zehra Yurdan
Abdülvahid Yakup Sipahioğlu
Mehmet Erdem
Tahsin Ay
Enes Kuşçu
Zehra Betül Bulut

Adres

Mega Center C34 Blok Kat:2
Bayrampaşa - İstanbul
Tel: (0212) 640 01 22-23
Fax: 640 01 25
iletisim@gencunculer.com
gencunculer@gmail.com

Grafik Tasarım

Furkan Selçuk ERTARGIN

Baskı: Şenyıldız Matbaacılık

Gümüşsuyu Cad. No:3 Kat:1
Topkapı - İstanbul
Tel: (212) 483 47 91

4

kur'ani bir çağrı:
"sizi kavimler halinde yarattık,
tanışıp, anlaşasınız diye..."

Fatma Nihan Yıldız

18

doğu türkistan
"asya'nın garib coğrafyası"

Nihal Açıkel - İsra Polat

40

cevher dudayev
ile röportaj

Abdülvahid Yakup Sipahioğlu

“Bir Gece, İki Gündüz Arasındadır ve Gündüz Yakındır” / **Salih Battalbaş / 14**

Süblimleşen Aşk / **Yusuf Elbaşı / 16**

Kampüs Notları / **Enes Kuşcu / 22**

Tarih Defteri / **Mehmet Erdem / 24**

Şiir Okumaları / **Elyesa Koytak / 26**

Anlat Bana Bölümünü / **Yusuf Şentürk / 28**

Okullardan Haberler / **Alperen Gençosmanoğlu / 30**

Etkinlik / **32**

Objektifime Takılanlar / **Abdullah Muhsin Yıldız / 36**

Dünya Seyahatnamesi / **Furkan Aktan / 38**

Kültür Sanat / **Mustafa Seyfi & Fatma Büşra Özkan / 44**

Şiir’imsi / **Zehra Betül Bulut / 48**

“Mesele. Bir Şeyi Yapmayı İstemek ve Yola Çıkmak”

Adem Özköse ile Söyleşi

7

Kur'ani Bir Çağrı:

"Sizi Kavimler Halinde Yarattık, Tanışıp, Anlaşasınız Diye..."

Fatma Nihan Yıldız

Ulus devlet modeliyle meşruiyet kazanan ırkçılık ve milliyetçilik gibi kavramların, Müslüman bakış açısıyla anlaşılması ve ilerletilmesi gereken kavramlardan öte, çözülmesi gereken "soru ve sorun" olarak algılanması gerekir. İçerisinde İslami bazı öğeleri kullanarak akademik ve bilimsel çalışmalarla kurgulanıp inşa edilmeye çalışılan, bir ulus, ırk aidiyetine bağlı toplumsal model, ümmet bilincine sahip her Müslüman tarafından karşı çıkılması gereken bir düzendir. Kendi seçimimiz olmayan ve üzerinde hiç bir irademizin bulunmadığı bir mevcudiyetten dolayı kendimizde üstünlük ve fazlalık görmek, akıselim her insan ve Kur'an'ın inşa ettiği her Müslüman tarafından mevzu bahis edilecek bir durum değildir. Şükredeceğimiz tek şey, Allah'ın bizi Müslüman bir kavmin içersinde yaratıp, hayat vermesidir.

Allah'ın bizim için seçtiğini biz kendimiz için seçmediğimiz sürece, yani Kur'an'ı ve İslamı kendi seçimimiz yapmadığımız sürece, kâğıt üzerinde Müslüman, fakat ırkçılık, milliyetçilik gibi şeytani duyguları kalbine işlemiş, Allah'ın hoş görmediğini hoş gören bir "Müslüman" olmaktan öteye geçemeyiz.

Toplumsal tüm sorunların temelini bireylerin duygu ve düşüncelerinin harcıyla beslediği aşikârdır. İrkçılık, bireysel temayüller ve insana ait zaafarla beslenerek tabandan çıkan bir sorun olmamasına rağmen, toplumsal bir ruhaniyet kazanmıştır. İlk ne zaman çıkmıştır, ne şekilde çıkmıştır ve yönlendirenler, gidişatını belirleyenler kimlerdir; her ülke için farklı bir kronolojisi ve tarihi geçmişi vardır. Fakat tarihten de bildiğimiz üzere bu her zamanın ve her mekânın sorunu olagelmıştır. Peygamberimiz (s.a.v.) zamanında köle-efendi ilişkilerinin bu tür duygularla beslendiğini ve Veda Hutbesi'nde peygamberimizin "Arabın Arap olmayan dan; Arap olmayanın da Arap'tan hiçbir üstünlüğü yoktur" şeklinde Kur'ani bir sınır koyduğunu biliyoruz. Kendi akrabalarımızla, kardeşimizle yaşadığımız bir sorunda suçu, hatayı karşımızdakinin kişisel özelliklerine verip, farklı bir etnisiteye sahip yan komşumuzla olan aynı sorunumuzda hemen meseleyi "ırki" temele bağlamak, İslamın temel sacayaklarından olan, önce adalet ilkesine sonra merhamet ilkesine darbe vuracaktır. Kendi içimizdeki adalet ve merhamet duygusu-

Asım'ın Nesli Genç Öncüler

nun kararması, suya atılan bir taş gibi toplumun her katmanına sirayet edecektir.

Allah'ın güzeli ve iyiyi ayırmak için ihsan ettiği kıyaslama yetisinin insanın ellerinde üstünlük kurma, otorite oluşturma, gurur ve kibir gibi, tevhid yollarına döşenen mayınlara dönüştüğünü ırkçı söylemlerde çok rahat müşahede edebiliriz. Ruhaniyet kazanmış ve yaptırım kudreti bulunan ırkçılık, farklı ola-

Kendi akrabalarımızla, kardeşimizle yaşadığımız bir sorunda suçu, hatayı karşımızdakinin kişisel özelliklerine verip, farklı bir etnisiteye sahip yan komşumuzla olan aynı sorumuzda hemen meseleyi "ırki" temele bağlamak, İslamın temel sacayaklarından olan, önce adalet ilkesine sonra merhamet ilkesine darbe vuracaktır. Kendi içimizdeki adalet ve merhamet duygusunun kararması, suya atılan bir taş gibi toplumun her katmanına sirayet edecektir.

nı kendi üzerimizden değerlendirtip, sınırını bizim oluşturduğumuz bir çerçevede yargıda bulundurtur. Hâlbuki bir Müslüman için sınır koyanın sadece Allah olduğu ve bu sınırların da Kuran olduğu bir ön kabuldür. Fakat Müslümanlar olarak bu ön kabulü her an hayatımızda "ol" dedirtemediğimiz için maalesef Müslüman dillerde duyduğumuz ayrımcı, ayı-

"Sizden; hayra çağıran, iyiliği (marufu) emreden ve kötülükten (münkerden) sakındıran bir topluluk bulunsun. Kurtuluşu erenler işte bunlardır."

Ali İmran - 104

**Bir Kivilcım Yak;
Çağrıların En
Hayırlısı
Emirlerin En
İyisi
Kurtuluşun En
Güzeli Olsun!**

Boşuna savaşmadın
Boşuna yaşamadın
Boşuna ölmedin!..
Sezgi Karalar

rıcı, bölücü ve genelleyci hükümlere rastlıyoruz. Farklılık Allah'ın sünnetlerinden biridir, farklı olanı "Biz sizi kavimler halinde yarattık, tanışıp, kaynaşıp, anlaşasınız diye" (Hucurat 13) ayetiyle anlamamız gerekirken, nefsi ve şeytanî duyguların esiri olup "Ey iman edenler, bir kavim (bir başka) kavimle alay etmesin, belki kendilerinden daha hayırlıdır; kadınlar da kadınlarla (alay etmesin), belki

di eksikliğimizi başkasının üstünlüğünden daha üstün görerek genellemelere kurban ederek toplumsal bir enaniet oluşturuyoruz. Sadece İslam dünyasının sorunu olmayan ırkçılık, küreselleşme göçlerinin sonucu olarak Avrupa'nın da aşması gereken bir problemdir. Farklı ırklara mensup toplumların ırkçılık namına söylediklerine ve fiiliyetlerine baktığımızda çok büyük bir benzerliğin, ortaklaşa-

kendilerinden daha hayırlıdır. Kendi nefislerinizi (kendi kendinizi) yadırgayıp-küçük düşürmeyin ve birbirinizi 'olmadık-kötü lakaplarla' çağırmayın. İmandan sonra fasıklık ne kötü bir isimdir. Kim tevbe etmezse, işte onlar, zalim olanların ta kendileridir." (Hucurat 11) ayetinin muhatabı oluyoruz.

İrkçılığı besleyen ana kaynaklardan biri genelleme hastalığımızdır. Hele bizim topraklarımız gibi çok farklı kültürlerin birbirine karıştığı, harmanlandığı yerlerde "safiyetimizi soyutlayarak tekilliğimizi, farklılığımızı vurgulamak imkânsızdır. Bireyleri genellemelere kurban ettiğimiz gibi toplumları da yaşanan, ana ait örneklerden yola çıkarak karşımızdakinin eksikliğini kendi üstünlüğümüz ya da ken-

liğinin olduğunu görebiliriz. Nefsi olanla beslendiğini bu benzerlikten de anlayacağımız ırkçılık üzerine farklı yaşam biçimlerinde getirilecek çözümler aynı olacak mıdır? Biz bir Müslüman olarak devanın ve şifanın nerede olduğunu biliyoruz. Kur'an'ın çizdiği temel ilkelerin kendimizden olmayanı nasıl anlamamız ve kendimizden olmayana nasıl davranmamız gerektiğini açıkça anlattığını ve Müslümansak bununla amel etmemizin üzerimize farz olduğunu hatırlamamız gerekiyor. Dünyanın öbür ucundan olan bir Müslüman kardeşimle selamün aleyküm sihirli kelimesiyle tüm sınırları ve farklılıkları kaldıracabiliyorsak çözümün nerede olduğu açıktır. Ve Allah'ın verdiği reçetelerin tüm insanlık için de şifa olduğuna tekrar iman etmemiz gerekiyor.

“Mesele, Bir Şeyi Yapmayı İstemek ve Yola Çıkmak”

Adem Özköse ile Söyleşi

Hüseyin Buladı

İsrail'in geçen yıl gerçekleştirdiği Gazze saldırısının yıldönümünde, çok sayıda yerli ve yabancı sivil toplum kuruluşunun ve kanaat önderinin öncülüğüyle organize edilen “Filistin'e Yol Açık Konvoyu” tahmin edilenden daha fazla etki bıraktı. Gerek dünyanın Müslüman coğrafyalarında yaşayan Müslümanlarda, gerekse Müslüman olmayan ama vicdanlarıyla zulme karşı duran insanlarda, yeniden büyük bir heyecanın ve mücadelenin yeşermesine vesile oldu. Bizler için “ümmeť şuurunu” yansıtan en iyi örneklerden biri olması sebebiyle bu ay Filistin konvoyunu, konvoydaki gönüllülerden Gerçek Hayat Dergisi Ortadoğu Temsilcisi Sayın Adem Özköse ile konuştuk.

Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi mezunu olan Adem Özköse, bir dönem Vakıť Gazetesi'nin dış haberler muhabirliğini yaptı. Vakıť Gazetesi'nde, İslam Dünyası'nın ileri gelenleriyle önemli röportajlar yapan Özköse, Irak, Afganistan, Lübnan, Patani, Gazze, Darfur ve Keşmir gibi bölgelerde bizzat bulundu ve araştırmalar yaptı. Şu an Gerçek Hayat Dergisi Ortadoğu Temsilciliğini yürüten Adem Özköse, çalışmalarına Suriye'de devam ediyor.

Adem Özköse

Konvoyla Gazze saldırısından 1 yıl sonra, geçen yılki yüksek heyecanı beraberinde getirerek Gazze yeniden gündeme gelmiş oldu. Konvoy yapılmasa Gazze, belki bu kadar gündeme oturmayacaktı. Ayrıca, bizim şer olarak gördüğümüz olaylar hayra dönüştü. Konvoy hiç sıkıntıya uğramadan hedefine ulaşıyorsa, insanlardaki duyarlılık ve bilinç de bu kadar yüksek olmayacaktı belki de. Bu iki durumu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Adem Özköse: Gazze'ye girdikten sonra dükkânları, evleri ziyaret ettik. İnsanlar bu ziyaretlerimizde bize; "Konvoyun dünya çapında bu kadar ses getirmesi, bize getirdiğiniz insani yardımlardan çok daha önemliydi" dediler. Binlerce Filistin dostunun sevgi ve muhabbetini Gazze'ye ulaştıran bu konvoy Arap gazeteci Eymen Halid'in de dediği gibi tarihe altın harflerle yazıldı. Gazzeliler yalnız olmadıklarını, dünyanın dört bir yanında dostları

olduğunu güçlü bir şekilde hissettiler. Bu kutlu sefer hepimize eğer inanırsak, tek vücut olursak, her şeyin üstesinden gelebileceğimizi öğretti ve direniş bilincini güçlendirdi. Konvoy engelleri aşı aşı Filistin'e girdi ve en az İsrail kadar Mısır yönetiminin de Gazzelilere düşman olduğunu bütün dünyaya gösterdi. Ariş'te yaşananlar inşallah Mısır yönetimi için sonun başlangıcı olur. Mısır yönetimi bizi sessiz, sedasız Gazze'ye soksaydı kendi selameti için çok daha iyi yapmış olacaktı. Fakat Ariş'te yaşananlar nedeniyle başta Müslümanlar olmak üzere dünyadaki bütün Filistin dostlarının nefretini kazandılar. Gazze'ye yapılan yolculuk esnasında Türkiye'nin ön plana çıkması da çok iyi oldu. Türkiye, Filistin konusunda ne kadar ön plana çıkarsa Arap dünyasında Filistin'i savunan insanların eli o ölçüde güçlenmiş oluyor. Araplar "biz Arap olmamıza rağmen niçin Türkler kadar Filistin konusunda duyarlı olamıyoruz?" sorusunu daha sık soruyorlar. Ayrıca Filistin konusunda Türkiye halkının ve yönetiminin gösterdiği duyarlılık Arapların Türklere olan sevgilerini de arttırıyor. Geçenlerde bir Arap arkadaşım: "Filistin konusunda gösterdiğiniz duyarlılık nedeniyle Araplar arasında o kadar popüler oldunuz ki, Arap arkadaşlarıma benim Türk arkadaşlarımla var diye hava atıyorum" demişti.

Konvoyun öyküsüne geçelim. Özellikle Türkiye'den sonraki güzergâhlarda, Suriye ve Ürdün'de, önemli sıkıntılar yaşanmadı. Ancak halkın baskılar nedeniyle sindirilmiş olduğundan bahsedildi. Bu kadar baskı var mı? Nelere tanık oldunuz?

Özköse: Arap ülkelerinin çoğu krallıkla, saltanatla yönetiliyor ve bu ülkelerde yaşayan insanlar özgür değiller. Baskı nedeniyle Arap yöneticilere muhalefet etmeye kimse kolay kolay cesaret edemiyor. Cesaret edenler ise şiddetli bir şekilde cezalandırılıyor. Arap dünyasındaki gazete, dergi ve benzeri yayımların geneli hükümetlerin bülteni gibidir. Biz Guantanamo, Ebu Gureybler nedeniyle ABD'ye kızıyoruz. Fakat Arap ülkelerinde Guantanamo

İsmail Heniye, Filistin Konvoyunu kabul ederken Adem Özköse ile birlikte

dan, Ebu Gureyblerden daha da kötü hapishaneler var. Konvoydaki herkes insanların Arap yönetimler tarafından nasıl sindirildiklerini hissettiler. Araplar konvoya olan sevgilerini daha çok polislerin olmadığı yerlerde gösteriyorlardı. İnsanların yol kenarlarında bize uzattıkları çiçeklerden, ikram ettikleri şekerlemelerden, akıttıkları gözyaşlarından birçok anlam çıkarttık. Amerika ve İsrail'e Müslümanlara yönelik yaptığı saldırı ve zulümler nedeniyle kızalım. Fakat İslam ülkelerinde yaşanan hak ihlallerinin, baskıların Amerika'nın yaptıklarından hiç de hafif kalır yanı olmadığını da unutmayalım.

Ciddi anlamda sorunlar ilk olarak Akabe'de başladı herhalde. Konvoydaki direniş bilinci Akabe'de oluştu diyebilir miyiz? Akabe'de neler yaşandı?

Özköse: Akabe, Filistin Konvoyu'nun en renkli ve zevkli durağıydı ve konvoydaki insanları birbirine daha da yaklaştırdı. Biz Akabelileri çok sevdik, öyle tahmin ediyorum ki Akabeliler de bizi sevdiler. Akabeli bayanlar evlerinde hazırladıkları yemekleri konvoydakilere ikram ettiler. Akabe'de bi-

raz daha kalsaydık sanırım hepimiz kilo alacaktık. Akabeli gençler sürekli bizimle birlikte oldular. Bizi eğlendirmek, moralimizi yüksek tutmak için programlar düzenlediler. Mısır'ın bizi 1 hafta Akabe'de bekletmesi konvoydakilerin kararlılıklarını da güçlendirdi. Baskılar çoğu zaman insanların direniş bilinçlerini daha da güçlendiriyor. Akabe, konvoydaki herkesin "Ne pahasına olursa olsun Gazze'ye girmeliyiz" düşüncesine sahip olmasına da neden oldu. Akabe'de geçirdiğimiz o güzel bir haftayı şahsen ben hiç unutmuyacağım.

Konvoy, Ürdün ve Mısır'da şehirlerin dışından geçirilmek istendi. Bu, halkları hareketlendirmeyi, bilinci yükseltmeyi engellemek için miydi?

Özköse: Arap yöneticilerin Filistin konusunda gösterdikleri korkak tavır Ortadoğu halklarının öfkesine neden oluyor. Birçoğu polis ve asker devleti olan Arap rejimleri insanların bu öfkelerini ancak zulüm ve baskı politikalarıyla bastırabiliyorlar. Müslümanlar Filistin'de, Gazze'de neler yaşandığını görüyorlar ve Gazze için bir şeyler yapmak istiyorlar. Fakat ne yapacaklarını bilmiyorlar. Konvoy

Konvoyun Gazze'de çektiği hatıra ve zafer fotoğrafı

"Gazze için ne yapılmalı?" sorusuna güzel bir cevap oldu. Ürdün ve Mısır yönetimleri kendi halklarına örnek olmamızı engellemeye çalıştılar ve konvoyu şehirlerin içinden geçirmemek için büyük bir çaba gösterdiler.

Konvoyda Müslüman olmayan birçok kişi vardı. Hatta bu girişime öncülük edenlerin bir kısmı Müslüman değildi. Yaklaşık bir aylık birlikte ilişkileriniz ne düzeyde oldu?

Özköse: Konvoydaki gayri müslimlerle yol boyunca çok güzel ilişkiler kurduk. Filistin için birlikte marşlar söyleyip, birlikte sloganlar attık. Yemeklerimizi, çadırlarımızı, paralarımızı paylaştık. Birlikte top oynadık, birbirimize çay ısmarladık. Kurduğumuz güzel ilişkiler nedeniyle gayri müslimlerin aralarından Müslüman olanlar bile oldu. Birkaç batılı arkadaşımız da bu yolculuk sayesinde Müslümanları daha yakından tanıma imkânı bulduklarını ve İslam'ı araştırmaya karar verdiklerini söylediler. Bir grup veya bir insan kendinden eminse, kendine güveniyorsa başkalarıyla ilişki kurmaktan çekinmez. Müslümanlar olarak dışımızdaki insanlarla ilişki kurmaktan çekinmemeliyiz, özellikle de fitratları pek fazla bozulmamış dünyanın vicdanlı insanlarıyla aramızdaki ilişkileri daha da arttırmalıyız diye düşünüyorum. Dünyanın bütün vicdan

sahipleriyle, bütün ezilenlerle, bütün siyahlarıyla bir araya gelecek bir anlayış, bir dil geliştirmek zorundayız.

Ariş, olayların başladığı yer. Ariş havaalanında neler yaşadınız? Galiba konvoyda kısa süreli bir bölünme oldu.

Özköse: Biz 16 arkadaş Laziki'yeden Ariş Limanı'na gemiyle geldik. Konvoydaki diğer arkadaşlarımız ise Ariş'e hava yoluyla ulaştılar.

Gemiden indiğimiz andan itibaren sıkıntılarla karşılaştık. Önce pasaportlarımız alındı daha sonra da Ariş Limanı'nın kapıları üzerimize kapandı. 3 gün boyunca limandan dışarı çıkamadık ve arabaların içinde yatmak zorunda kaldık. Arabalarımız her gün narkotik köpekleri tarafından birkaç kez aranılıyordu. Askerler arabalarımızda defalarca kez uyuşturucu araması yaptılar. Limanda görevli olan Mısırlı askerlerin bize karşı olan davranışları o kadar kötüydü ki kendimizi bir İslam ülkesinde değil de; İsrail'deymiş gibi hissettik. Beni en çok düşündürülen durum ise Filistin'e yardım götürdüğümüz için bize zulmeden askerlerin namaz vakti gelince bizimle aynı safta namaz kılmalarıydı. Hava yoluyla Ariş'e gelen arkadaşlarımızı da saatlerce havaalanında bekletmişler. Arkadaşlarımız da bu duruma tepki göstermek için havaalanında gürültü eylemi yapmışlar. Mısır yönetimi konvoyu yolundan döndürmek için elinden geleni yaptı; fakat bizi yıldıramadı. Çektiğimiz sıkıntılara rağmen güle oynaya Gazze'ye girdik.

Mısır askerlerinin saldırı için öne sürdükleri sebep neydi? Bu olaya bizler de canlı yayında tanıklık ettik. Siz de olayların içindeydiniz ve yaralandınız.

Özköse: Olaylar başladığında en ön taraftaydım. Bundan dolayı olayların nasıl başladığını görme imkânı buldum. Mısırlı askerler çatışmanın gerçekleştiği yere önce çuvallarla taş taşıdılar ve bir anda üzerimize kum atmaya ve biber gazı sıkmaya başladılar. Daha sonra da büyük kaldırım taşlarıyla ve ellerindeki coplarla bize saldırdılar. Dakikalarca üzerimize taş yağdı ve aramızdan yaralanan insanlar oldu. Olaylar esnasında benim de kolum ezildi ve vücudumun

birçok yerinde yaralar oluştu. Dünyanın her yerinde göstericiler polisler taş atarlar. Fakat Mısır'da bunun tam tersi oluyormuş, bunu bizzat yaşayarak öğrendik. Mısır yönetimi Filistin'in maslahatından çok İsrail'in maslahatını gözeten bir yönetim. Mısırlı askerlerin Gazze'ye insani yardım götürmeyi amaçlayan insanlara saldırması bile kendi başına Mısır'ın İsrail'in mi, yoksa Filistin'in mi yanında olduğunu gösteriyor.

Olaylar büyüyünce, "Gazze'ye giremeyeceğiz" diye aklınızdan geçirdiniz mi hiç?

Özköse: Yolculuğun başından itibaren Gazze'ye mutlaka gireceğimize dair içimde güçlü bir his vardı. Hatta yolda Gazzeli arkadaşlarımla telefonla konuşurken konuşmamızı "Gazze'de buluşmak üzere" diyerek kapatıyorduk. Mesele bir şeyi yapmayı çok istemek ve yola çıkmak. Yola çıktığımızda bir şekilde hedefinize ulaşıyorsunuz ve yollar sizi ulaşmak istediğiniz yere götürüyor. En zor anlarda bile umudumuzu hiç kaybetmedik. Yanımızda Gazzelilere ulaştırılması gereken emanetler vardı. Özellikle bu emanetleri yerlerine ulaştırmak için Gazze'ye girmeyi, Gazzelilerle buluşmayı çok istedik. Dualarımız kabul oldu ve sonunda savaştan 1 yıl sonra Gazze'ye girme hayalimizi gerçekleştirdik.

Mısır'ın uyguladığı zalimlik, özellikle Arap halkları tarafından net olarak görüldü mü sizce?

Özköse: Bu konvoy Türkiye'de oluşturduğu etki-den çok daha fazla Arap Dünyası'nda etki oluşturdu. 3 yıla yakın bir zamandır Ortadoğu'da yaşıyorum. Şimdiye kadar hiçbir etkinliğin Filistin Konvoyu kadar Araplar arasında ilgi oluşturduğuna şahit olmadım. Arap medyası günlerce konvoydan bahsetti, şu an bile Arap televizyonlarında Mısır yönetimi ile ilgili tartışmalar sürüyor. Araplar zaten genel olarak Hüsnü Mübarek'i ve Mısır yönetimini sevmezler. Fakat konvoyun başına Ariş'te gelenler Mısır yönetimine karşı olan öfkenin geçmişte olduğundan çok daha fazla artmasına neden oldu. Araplar tıpkı bizim gibi Filistin'i çok seviyorlar. Bütün problem Arap ülkelerinin çoğunun İsrail ve Amerika'nın memurluğunu yapan yöneticiler tarafından yönetilmesi. Filistin Ümmet-i Muhammed'in kalbidir. Filistin'e yüz çeviren liderlere Ortadoğu halkları her zaman öfke duyup, beddua edecektir.

Gazze'ye giriş büyük bir sevinç yaşattı kuşkusuz. Gazze'de ilk andan itibaren neler yaşadınız? Gece nerelerde kaldınız? Nasıl bir karşılama oldu?

Filistin Konvoyu geçtiği yerlerde coşkuyla karşılandı

dece ölümler, yıkımlar geliyor. İsrail'in Gazzelilere yaptığı saldırıları unutmayalım; fakat Gazze sadece bunlardan ibaret bir şehir değildir. Gazze Ortadoğu'da ziyaret ettiğim şehirlerin en güzellerinden biri. Portakal ağaçları, zeytin ve çilek bahçeleri, Ömer Muhtar Caddesi, Hz. Ömer Camii özellikle de kıyı şeridi Gazze'ye çok yakışıyor. Filistin, Gazze bizim için sadece gözyaşı ve acı anlamına gelmemeli. Buralarda acıların, gözyaşlarının dışında

da bir şeyler bulabilmeliyiz. Mesela Gazzeliler dindar oldukları kadar neşeli insanlardır da. Zor şartlar altında da olsalar yaşamdan keyif almayı bilirler. Gazzeliler sıkıntı çekiyorlar, şiddetli bir ambargo altındalar; fakat hayata dört elle sarılmayı biliyorlar.

Türkiye'de de coşkulu bir karşılama oldu. Dönüşte uçakta neler yaşandı? Tüm baskılar bertaraf edilmişti.

Özköse: Ambargo kamuoyunda büyük bir ses getirerek delinmişti ve Filistin'e bizim aracılığımızla yardım gönderen insanların emanetleri yerlerine ulaşmıştı. Bundan dolayı uçakta tam bir zafer havası vardı ve insanlar çok mutluydular. Tekbirler getiriliyordu, sloganlar atılıyordu. İsrail'e, Mısır yönetimine güzel bir gol atmanın tadını, zevkini çıkardık. Yol boyunca çekilen bunca sıkıntıya rağmen hiç kimse konvoyda bulunmaktan dolayı rahatsız olmamıştı. İnsanların birçoğu hayatlarındaki en anlamlı aktivitenin içinde buldukları için son derece mutlu olduklarını ifade ettiler. Uçak Türkiye'ye inmeden arkadaşlarımızın birçoğu Filistin'e yapılacak yeni seferin ne zaman olacağını sormaya başladılar. Uçakta son derece eğlenceli ve neşeli saatler yaşadık.

Özköse: Filistin Konvoyu Gazzeliler'de büyük bir coşku ve manevi destek oluşturdu. Hatta İsmail Heniye ile yaptığımız görüşmede "Bütün Gazzeliler günlerdir sağ salim Filistin'e ulaşmanız için dua ediyorlar." demişti. Ayrıca Mısır Polisi bize saldırdığında Gazzelilerin çoluk-çocuk, yaşlı-genç demeden Refah Kapısı'na doğru yönelmeleri ve bize destek olmaları bizim için çok anlamlıydı. Gazzeliler bizi son derece coşkulu bir şekilde karşıladılar. Gecenin o saatinde yüzlerce insan ellerindeki Türk bayraklarıyla bize "hoş geldiniz" dediler. Yol boyunca arabalardan inip saatlerdir bizi bekleyen insanlarla kucaklaştık, Gazzelilere "Biz sizi çok seviyoruz. İstanbulluların, Bursalıların, Diyarbakırlıların, Trabzonluların, Türkiye halkının size selamı var" dedik. Gazze'de geçirdiğimiz ilk geceyi geç saatlere kadar Şehid Nizar Reyyan'ın oğlu Bilal Reyyan'ın evinde geçirdim. Daha sonraki gece ise sabaha kadar Filistinli direnişçilerle birlikteydim. İsrail sınırında nöbet tutan direnişçilerle röportajlar yaptım. Konvoydaki arkadaşlarımız da Hamas Hükümeti tarafından hazırlanan otellerde misafir edildiler.

Gazze'de yaşam nasıl? Refah sınır kapısı hiç mi açılmıyor? Siz geçen sene saldırılardan sonra da girmiştiniz Gazze'ye. Gazze tahmin ettiğimizden çok daha güzel bir yer demiştiniz o zaman.

Özköse: Gazze denilince insanların akıllarına sa-

Bu olayın iki aktörü var. Biri ümmet bilinciyle hareket eden Müslümanlar, diğeri de vicdanlarıyla yola düşen duyarlı gayri müslimler. Bu tür ses getiren girişimlerin, ümmet şuuruna hasret mü'minlere etkisini sormak istiyorum.

Özköse: Konvoyda selefisinden tutun da tasavvufçusuna kadar Türkiye'deki her cemaatten birileri vardı. Farklı görüşlere sahip bu insanların Filistin davası için bir araya gelmeleri bizlere Filistin davasının Müslümanları birleştirici bir yönü olduğunu da gösteriyor. İnsan tanımadığının düşmanıdır. Tanıdığınızda daha önce uzak durduğunuz insanların aslında "öcü" olmadıklarını fark edersiniz. Farklı cemaatlere mensup insanlar yolculuk bitip birbirlerinden ayrılırken bundan sonra daha sık görüşmek için birbirlerinin telefonlarını aldılar. Keşke bu insanlar sık sık bir araya gelip birlikte yolculuklar yapsalar, birbirlerine çay ısmarlasalar, birbirlerini ziyaret etseler. 7-8 milyonluk İsrail bugün 1,5 milyarlık İslam dünyasına rağmen Filistin'i işgal altında tutabiliyorsa bunun sebebi bizim tek vücut olamayışımızdır. Müslümanların aralarını açanlar, Müslümanların aralarındaki yorum farklılıklarını sürekli gündemde tutanlar aslında Filistin'e en büyük kötülüğü yapanlardır.

Son olarak konvoy günlerinden unutamadığınız bir anınız varsa, onunla bitirelim.

Özköse: Bu yolculuk bize hayatımızın sonuna kadar unutamayacağımız, uzun kış geceleri çocuklarımıza hatta ilerde torunlarımıza anlatacağımız birçok anıyı da hediye etti. 20 günden fazla bir süre 400'den fazla insanla yolculuk yapmak zaten başlı başına bir anıydı bizim için. Fakat Ürdün yolun-

Adem Özköse ve 15 Filistin gönüllüsü gemiyle Lazikiye'den Arış Limanı'na giderken

dayken yaşadığımız iki şey beni çok etkiledi. Ürdünlü bir teyzemiz yol kenarında arabamızı durdurup Gazze'ye ulaştırmamız için bize bir tekerlekli sandalye verdi. Bu teyzemiz saatlerdir yol kenarında Filistin Konvoyu'nu bekliyormuş. Aynı şekilde saatlerdir yol kenarında bizi bekleyen başka bir Ürdünlünün Gazzelilere ulaştırmamız için bize verdiği 50 dinar da benim için unutulmazlar arasındaydı. Durakladığımız yerlerde düzenlediğimiz "Gazze Geceleri", Akabelilerin bize göstermiş oldukları ikram ve sevgi, Amman'a girmek için yolu trafiğe kapatıp eylem yapmamız, Laziki'yede misafir olduğumuz mülteci kampları, Tartus, Trablus, Beyrut, Akka ve Yafa kıyılarını aşarak deniz yoluyla Mısır'a ulaşmamız, Arış'te yaşadıklarımız, Gazzelilerle kucaklaşmamız, Gazze'ye girdiğimiz an "**Sonunda başardık**" diye bağırap birbirimize sarılarak sevinçten gözyaşı dökmemiz bizim için unutulmazlar arasındaydı. Filistin Konvoyu ambargoyu delerek gerçekten büyük bir iş başardı. Bizler Müslüman'ız, Ümmet-i Muhammed'in bir ferдинin sıkıntı duyması hepimizin kalbinde, yüreğinde sıkıntıya neden olmalıdır. Filistin Konvoyu, Gazze'nin kapısını aralayarak surda bir gedik açtı. Bundan sonra bu gediği daha da büyötmeliyiz ve Gazze'ye yönelik bu tür seferleri sürdürmeliyiz.

“Bir Gece, İki Gündüz Arasındadır ve Gündüz Yakındır”

Salih Battalbaş

İnsanoğlunun var olduğu ilk günden itibaren, ilk insan Hz. Âdem'in çocukları arasında başlayan hak batıl mücadelesi devam etmektedir. Habil ve Kabil'in temsilcileri günümüzde de varlığını sürdürmektedir.

Bizim topraklarımızda da bu kavga her zaman farklı mecralarda sürmektedir. Son 200 yıldır Osmanlı'nın yıkılma sürecinden cumhuriyetin bugününe kadar defalarca önümüze koydukları ve toplumumuzun da büyük acılar duyduğu, zarar gördüğümüz ırkçı, milliyetçi söylemler yine ayyuka çıktı bugünlerde. Batı oyununu sergilemeyi sürdürmektedir. Barbar bir medeniyet olduğunu, İslam coğrafyasında tezgâhladığı oyunlarla ve yaptığı katliamlarla ispatlayan batı; yüzyıllarca kendi içerisinde ırkçı, milliyetçi söylemlerden ve düşüncelerden hareketle kendi insanlarını katletti.

Şimdilerde, içine düştüğü bataklıktan kurtulmak amacıyla bir araya gelmeye, birlikteliğini sağlamaya çalışıyor. Geçtiğimiz yıllarda bütün Avrupa, para birimini Euro'ya dönüştürürken, AB üyesi ülkelerin kendi içinde vizesiz geçiş yapabildikleri

ni biliyoruz. Görüyoruz ki iç savaşlarından yorgun düşmüş vaziyetler. Karşısındaki tek güçlü medeniyet olan İslam medeniyetinin birlikteliği, İslam kardeşliği çerçevesindeki birbirine kenetlenmişliği batıyı rahatsız etmekte. İslam ümmeti tek bir vücut olduğu için onu yönetip sömürebilmenin tek yolu; parçalara bölerek küçük parçalar halinde ye-

mekti. Çünkü tek parça halinde yemesi mümkün görünmemekteydi. Bütününü yemeye kalkıştırsa o büyük parça boğazında kalırdı, boğazında da kalmazsa sindirmesi imkânsız olacaktı. Bunun için “Böl, Parçala, Yönet” taktiği çerçevesinde küçük parçalara ayırmalıydı. Kavmiyetçiliğin ilk çıktığı gün İblis'in “Ben ateşten yaratıldım, Âdem topraktan yaratıldı; ben ona secde etmem” telkininden yola çıkarak bireyler derilerine, soyuna göre bir sınıflamaya tabi tutulmalıydı. Oysaki insan seçme özgürlüğüne sahip olmadığı bir konudan

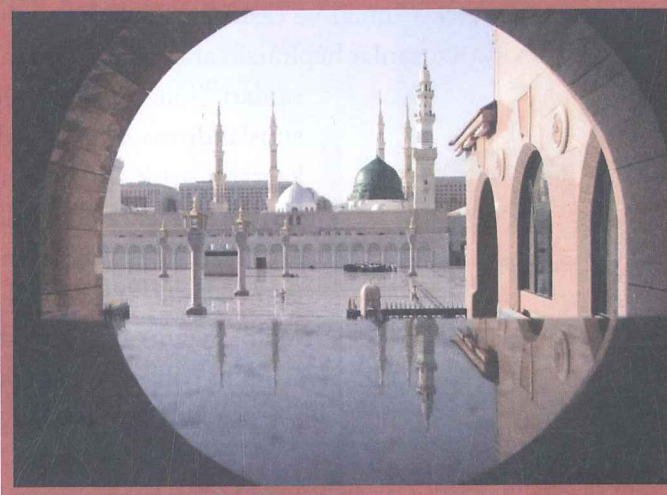

nasıl olur da yargılanabilirdi.

Bu topraklardaki kardeş kavgasını körükleyenler yüzyıllardır aynı senaryoyu yazıp yönettiler, bizim de senaryonun bir parçası olmamızı istiyor-

lar. Unutulmamalıdır ki iman etmiş olanlar bir elin parmakları gibidir. Parmağın biri incinse ya da yaralansa diğer parmaklar da aynı acıyı hisseder. Müslümanlar; dile, renge, soya göre değil Kuran'ın emrettiği İslam kardeşliğine sınırsız tutunmalı, her türlü kötülükten çevresini alıkoymalı ve birbirlerine adaletli davranmalıdır. İman etmiş olan bizler, birbirimizden takvadan başka farkımız olmadığını hatırlamalı, insanın doğarken yaratıcı tarafından belirlenen soyumuzu bir kenara bırakarak dü-

cak, milyonlarca dindaş sürünmeye devam edecektir. İslam coğrafyasının tamamına yakınının umut bağladığı bu ülke, bu oyuna gelmemelidir. Bir asırdan fazla zamandır tekrarlanan: "Araplar sizi arkadan vurdu, Türk'ün Türk'ten başka dostu yoktur." vb. söylemler Allah'ın ve resulünün lanetlediği söylemlerdir. Ümmetin parçalanmak istenmesinin amacı malumdur. İnananlar için; Filistin, Filipinler, Çeçenistan, Bosna, Türkistan, ve Türkiye'deki bütün iman etmişlerin birbirlerine takvadan başka üstünlüğü yoktur.

şünmeliyiz. Hepimizin kardeş olduğunu ve tanışmak için kabilelere ayrıldığımızı bir an için aklımızdan çıkarmamalıyız. Aramıza nifak tohumu ekmek isteyenlerin oyunlarını görerek, ördükleri çorabı kendi başlarına geçirecek gücü rabbimizin bize vermesi için dua etmeliyiz. Allah'a teslim olmuş Müslümanlar olarak zengin, fakir, anne-baba ve ırk ayrımı gözetmeden adaletli davranmalıyız. Çünkü kavmiyetçilik nefsin bir arzusudur. Saçların ağarcığı gün bu oyunları oynayanlar ve müslümanca duruş gösteremeyenler Hz. Muhammed (s.a.v.)'in tabiriyle cehennemde iki dizi üzerine çökmüş bulunacaktır. Kavganın hakkın ve batılın arasında olduğu unutulmadan hakkı tavsiye etmeliyiz. Bunu yapmadığımız takdirde ümmet parçalara ayrıla-

"Onlar Sizin Kardeşinizdir"

Rivayete göre; Hz. Peygamber'in en yakınlarından ve ilk Müslümanlardan olan Ebu Zer hazretleri, bir gün yanındaki arkadaşlarına şu hadiseyi anlatmıştı: "Benimle din kardeşlerimden bir zat arasında münakaşa geçmişti. O zatın annesi acemî idi. Ben de onu annesi sebebiyle yerdim. (Bunun üzerine o zat) beni Peygamber (s.a.v.)'e şikâyet etmiş. Derken Resulullah'a rastladım. (Resulullah şöyle buyurdu):

"Gerçekten sen, kendinde cahiliyet bulunan (cahiliye adetleri bulunan) bir kimsesin! Bunlar sizin din kardeşleriniz ve hizmetçilerinizdir. Allah onları sizin eliniz altına vermiştir. Şimdi her kimin din kardeşi kendi eli altında bulunuyorsa, ona yediğinden yedirsin! Giydiğinden giydirsin..." (Müslim, Eyman 38-40)

İnanıyoruz ki; İslam Ümmeti tezgâhlanan oyunun farkındadır ve bu oyunu tezgâhlayanlara birbirine daha fazla kenetlenerek, İslam dairesi etrafında birleşerek gereken cevabı verecektir.

İnanıyoruz ki; bir gece, iki gündüz arasındadır ve gündüz yakındır.

Süblimleşen Aşk

Yusuf Elbaşı

Malumunuz önümüz 14 Şubat, gül fiyatlarının tavan yapması, şiir endüstrisi (Giovanni Papini'ye teşekkürlerimi sunarım) ve "roman" diye adlandırdığımız etnik grubun işbaşı yapması gibi oluşumlara ev sahipliği yapan gün.

Bu günün bu anlama gelmesi hakkında yapılan teoriler var. Ancak biz bu yazıda 14 Şubat'ın geçmişini değil, bugün temsil ettiği anlamı ele alacağız. Çünkü 14 Şubat ne yazık ki aşk kavramının içi boşaltılmış kavramlardan edildiği gündür. Toplumsal literatürde "sevgililer günü" adını alan bu gün, statükonun dayattığı tüketim kültürünün beslediği ve günden güne tükettiği "aşk" kavramının sömürüldüğü gündür.

Karşı cinsin vücudunun metalaştırılması sonucu, cinsel istek doğrultusunda gelişen tercihe, artık aşk adı verilmektedir. Elbette beğenme ve beğenilmenin önemini silip atmıyoruz. Burada bahsettiğimiz, aşk kavramının artık bunun gibi basit ve hayvani güdülerden ibaret olmasıdır. İlişkilerin ömrünün kısalması, boşanmanın toplum genelinde artması, gayri meşru ilişkinin meşrulaşması bundan dolaydır. Çünkü aşk, sevgi gibi kavramlar artık anlık zevklerden ibarettir. Bunların geçiciliğinin fark edilmemesi sonucu ileriye yönelik yanlış kararlar

verilmektedir. Tabi ki insanları bilinçsiz ve iradesiz saymamaktayız. Yozlaşmanın farkında olup bunu yanlış görmeyen insan topluluklarını es geçmiyoruz. Seks, içki, kumar ve çeşitli maddelerle kendini harcayan insanlar hepimizin arasında, bu tip in-

sanları sadece gençlikle sınırlandırmayalım. Aşk kavramı artık aynı işlevini görmemektedir. Belli art niyetler taşıyan insanların elinde harcanmaktadır. Fuzuli'nin ve Şeyh Galip'in bahsettiği aşk bu aşk değildir.

Peki bu kavramın içi- nin boşaltılmasının 14 Şubat'la ilgisi nedir?

14 Şubat tüketim kültürünün ürettiği bir kavramdır. Bunun topluma empoze edilmesi piyasanın fiyat dengesinin şirketler lehinde gelişim gösterme-

sinin amaçlanması sonucudur. Tüketim kültürünün ve ürettiği tüketim sisteminin dayandığı tek ilke olan tüketim ilkesinin gereği bugün de bir şeyleri tüketerek kazanç sağlama amacı taşımaktadır. Ve insanlığın en büyük erdemlerini kirletmektedir bu güdülenme. Elbette bunu sadece "sevgililer günü"ne has söylemiyoruz. Bu tip kodlamaların hepsi biraz önce bahsettiğimiz amaç doğrultusunda yapılmıştır. Bu günler insanların bir takım ihtiyaçlarını karşılamak için bir paydos saati misali günlük yaşamlarına ara vermeleri içindir. Benzet-

meden de anlaşılacağı gibi sistem içindeki köle zihniyetinden ve çalışma anlayışındaki süregelirlikten bahsediyorum. Bugün köleler gibi çalışan ve 3 kuruş maaş artışı için çırpınıp eylem yapmak zorunda bırakılan memurlara, işçilere verilebilecek en iyi teselli babalar günü, anneler günü gibi hatırlanma bahaneleri olsa gerek. Hutbelerde bile bu günlerin hatırlatılması bize dinin ortaçağdaki işlevini hatırlatmaktadır. İktidar tarafından ezilen halkın moral bulma eylemidir bu tarz kutlamalar. Hatta afyonudur çoğu zaman.

Gelelim bu yazının amacına. Biz durum teşhisi yapan, sisteme söven ve yaşlanınca statükonun bir çarkı olmaya mecbur olacağını düşünen kişilerden değiliz. Bir şeyleri değiştirmeye niyetliyiz. Ve bu değişimin bireysel yapılmasının yeterli olmayacağını biliyoruz. Ancak bu bireysel değişimin önemini es geçtiğimiz anlamına gelmez. Belli olaylar karşısında meydanlarda bir araya gelmek ne kadar önemliyse, insanlara yerinde yüz yüze olmak üzere nelerin değişmesi gerektiğini ve nasıl değişebileceğini anlatmak da önemlidir. Kavramların anlamlarının değiştirilmesinin, insanların koyunlaştırılmasının ve bu toplumun göz göre göre reflekslerinin kırılmasının tek çözümü insanların zihinlerine zorla sokulan şeyleri onların isteğiyle dışarı atmaktır. Burada kendimizi başkalaştırdığımızı sanmayın. Toplumsal dönüşüm ve yukarıda bahsettiğimiz sorunların çözümü modernleşen dünyaya karşı insani ilişkiler sayesinde gerçekleşebilir. Ve aslında insani özelliklerimizin doğurduğu kavramların bu seviyelere indirilebilmiş olması-

nın sebebi de bunun atlanmış olmasıdır. Ne güzel demiş Mehmet Efe;

“Sen bir öznesin oğlum

Seni nesne yapmak için kuruldu kürsüler, akademiler, stüdyolar, laboratuvarlar, masalar”

Denizde Kum, Bizde “Özel Gün”

Anneler Günü, Babalar Günü, Sevgililer Günü, Kadınlar Günü, Yerli Malı Haftası, Ebeler Haftası şeklinde uzayıp giden bir belirli günler ve haftalar listesi var ki

elimizde, akılda tutulması bir yana, sayması bile insana zahmet veriyor. Şu an itibariyle Türkiye’de 124 adet belirli gün ve hafta bulunuyor. Bunların önemli bir kısmı ise Milli Eğitim Bakanlığı İlköğretim ve Ortaöğretim Kurumları Sosyal Etkinlikler Yönetmeliği çerçevesinde ilköğretim ve ortaöğretim kurumlarında kutlanması zorunlu olan gün ve haftalar. Belirli gün ve hafta rekoru Mayıs ayının elinde. Mayıs ayındaki belirli gün ve hafta toplamı 23. Buna en yakın olan Mart ayının sayısı ise 22. En az özel gün ise sıcakların bunaltmasından mıdır veya müsamere yapmaya yeteri kadar insan bulmanın zorluğundan mıdır bilinmez, sadece 2 gün ile Ağustos ayı. Üstelik bu sayılara, illerin ve ilçelerin düşman işgalinden kurtuluş günleri dâhil değil. Bir yılda 365 gün olduğu dikkate alındığında ve 124 özel gün ve haftayla, yerel kurtuluş günleri de toplanıp hesaba katıldığında ortaya çıkan tablodan da nasıl bir cümbüşün çıktığı aşikâr. Kimsenin boynunun bükük bırakılmadığı ve kenarından köşesinden herkesin özel bir gününün olduğu, kutlama, müsamere, tören, gösteri, anma, yad etme gibi etkinliklerin sıklığından da anlaşılıyor. Senenin yarısından fazlasını özel günlerle geçirdiğimizden, geri kalan ve “belli olmayan” günleri kutlamak, açıkçası daha kolay gibi görünüyor.

Doğu Türkistan

“Asya'nın Garib Coğrafyası”

Nihal Açikel - İsra Polat

Yaklaşık iki milyar Müslüman nüfusa sahip küre-i arzımızda, İslam ümmetinin yaşadığı bölgeleri bilmek, unuttuklarımızı hatırlamak, uzakları yakın etmek niyetiyle İslam ülkelerini tanıtmak üzere bir sefere çıktık. Bu yolculuğa Türklerin İslamiyet'i kabul ettiği, Türk İslam medeniyetine beşiklik etmiş fakat bugün gözlerden ırak kalan Doğu Türkistan ile başlamayı uygun gördük. Dünya haritalarımızı açıp ipek yolunun mahzun ülkesi Doğu Türkistan'ı bulalım ve seyre koyulalım.

Bugün Çin kaynakları bu bölgeye “yeni kazanılmış topraklar” anlamın-

da “xinjiang- (Sincan)” demektedir. 1955'ten beri Doğu Türkistan, Sincan Uygur Otonom Bölgesi adıyla “özerk” olarak yönetilmektedir.

Haritada Yeri

Doğu Türkistan'ın Urumçi Kenti

Kadim Türkistan coğrafyasının doğusunda; Kazakistan, Kırgızistan, Tacikistan, Pakistan, Hindistan, Tibet, Rusya ve maalesef Çin ile komşudur. Verimli tarım havzalarına ve zengin yer altı kaynaklarına sahip toprakları her zaman çekiciliğini korumuştur.

Heybetli Tanrı Dağları ülkeyi iki havzaya böler; Cungarya ve Tarım havzası. Bugünkü başkent Urumçi, Cungarya havzasında yer alırken Kaşgar, Hoten, Turfan, Aksu önemli medeniyet merkezleri de Tarım havzasında yer alır.

Geçim Kaynakları

Doğu Türkistan ekonomisini incelediğimizde karşımıza çıkan en belirgin unsurun yer altı kaynakları olduğunu görebiliriz. Fakat bu kaynakların ülkenin kalkınmasına bir katkıda bulunduğunu söylemek pek mümkün olmamaktadır. Türkistan sınırları içerisinde yer alan petrol, doğalgaz, altın, uranyum gibi stratejik hammadde kaynakları Çin hükümeti tarafından sömürülmektedir. Bu da kuşkusuz Çin hükümetinin Doğu Türkistan topraklarıyla bu denli ilgilenmesinin ekonomik boyutları hakkında bizlere ipucu vermektedir.

Yer altı kaynaklarını özgür bir şekilde kullanması engellenen Doğu Türkistan halkı çoğunlukla tarımla ilgilenmektedir. Ülkede bulunan verimli tarım havzalarında buğday, pamuk, meyve gibi çeşitli ürünler yetiştirilebilmektedir. Halkın ihtiyacını karşılayan ürünlerin geri kalanı ile ihracat yapılma olanağı bulunmaktadır. Bu sebeple Doğu Türkistan halkının bir kısmı da dış ticaretle meşguldür. Bölgede ihracatı yapılan en önemli mallar arasında pamuk, yün ve deri bulunmaktadır.

Kültür Mirası

Et öz tüz tilese hava boynı sı / Hava ölse könlür et öz eğrisi

Katıglan havaâka bulun bolmagıl / Havânefs ikigün bu din ogrısı (*)

*** Vücutu düz dilersen hevesin boynunu kır/ Heves ölünce vücudun eğrisi düzelir/Gayret et, hevese esir olma/ Heves ile nefis din hırsızdır.**

Kuran-ı Kerim'i ilk Türkçeye çeviren ilim adamı Kaşgarlı İmam

5 Temmuz Katliamı

5 Temmuz 2009 Urumçi katliamı, Doğu Türkistanlıların maruz kaldıkları diğer katliam ve zulümler

gibi bütün dünyanın gözleri önünde ve uluslar arası kamuoyunun sessizliği karşısında gerçekleşti. Esasında ciddi bir arka planı olan olayların kıvılcımı, 26 Haziran 2009 tarihinde Çin'in Guangdong eyaletinin Şoguan şehrindeki Hurui oyuncak fabrikasında, 5 binden fazla Çin işçisinin, 300'den fazla Uygur işçiye saldırması ve çok sayıda Uygur işçinin ölümüyle başladı. Bu vahşi olayı protesto etmek için 5 Temmuz 2009 günü Doğu Türkistan'ın başkenti Urumçi'de toplanan çok sayıdaki Doğu Türkistanlı, Çin askerlerinin saldırısına uğradı. Saldırıların ilerleyen günlerde bir katliama dönüştü. Çin Hükümeti, bölgeyi uluslar arası kamuoyuna kapattı, günlerce yaşanan olaylarla ilgili haber alınamadı. Doğu Türkistan'ın birçok bölgesinde camiler, Çin askerleri tarafından işgal edildi, Cuma namazlarının kılınmasına izin verilmedi. Neticede binlerce Doğu Türkistanlı Müslüman, dünyanın gözü önünde katledildi. Olayların sorumlusu olarak Dünya Uygur Kurultayı'nı ve Rabiye Kadir'i gösteren Çin rejimi, yaklaşık 60 yıldır "Şincan Uygur Özerk Bölgesi" olarak tanımladığı bölgede, sistematik katliamlarını sürdürüyor.

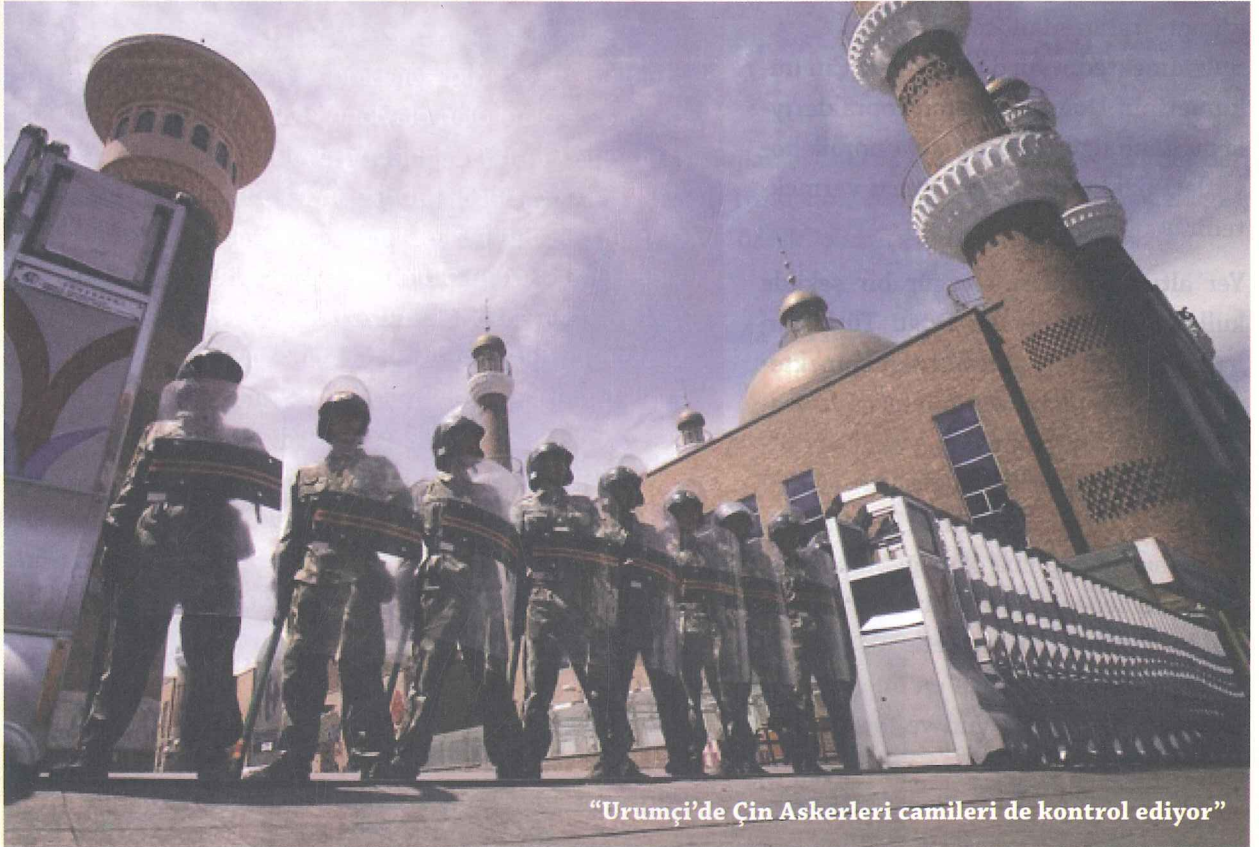

Hüseyin Halef'in yanı sıra Türk edebiyatının önemli eserlerinden Kutadgu Bilig'in yazarı Yusuf Has Hacip, İlk sözlüğümüz *Divan-ı Lugat-it Türk* müellifi Kaşgarlı Mahmut, ahlak ve erdemini anlatan Atabet'ül Hakayık 'ı yazan Edip Ahmet Yükneki ev sahipliği yapmıştır. Edebiyatın yanı sıra tıp, astronomi, fizik, kimya matematik gibi pozitif ilimlerin öğretildiği medreseleriyle ün yapmıştır.

Bugünkü Durumu

Mazisinden onurla bahsettiğimiz ülke bugün Çin esareti altında yaşamakta, en temel insani hak ve özgürlüklerinden yoksun haldedir. Bu coğrafyada Müslümanlara yaşatılan zulüm ve işkencenin bilinmesi büyük önem arz etmektedir. Çünkü mevcut Çin yönetimi bölgenin dünya ile irtibatını koparak yaşananların uluslar arası kamuoyunda yankı bulmasına engel olmaktadır. Bu sebeple Çin'in 1949'dan bu yana uyguladığı asimilasyon ve soykırım politikalarının herkes tarafından bilinmesine önem vermekteyiz.

Bunların en başında soykırım amaçlı yürütülen doğum kontrol politikası gelmektedir ki, bir çocuktan fazlasına müsaade edilmemekte, yasağı çiğneyen annelerin bebekleri alınarak nesiller daha doğmadan katledilmektedir. Bununla beraber Doğu Türkistan bölgesine yerleştirilen Çinli göçmenlere bu yasak uygulanmamakta, Türk nüfusunun azınlık haline gelmesi amaçlanmaktadır. Çin, aynı zamanda kültürel soykırımda uygulamakta ve Uygur Türklerine toplumsal her alanda baskı oluştur-

“Urumçi’de Çin Askerleri camileri de kontrol ediyor”

maktadır. Müslüman Uygurların dini yaşamlarına çeşitli yasak ve kısıtlamalar getirerek müdahale etmekte, genç kuşağın dinlerini öğrenmelerine engel olmaktadır. Uygur Türklerinin kullandıkları alfabeyi belli aralıklarla değiştirerek, hem nesiller arasındaki iletişimi koparmakta hem de diğer milletlerle olan iletişimlerine sekte vurmaktadır. Ekonomik alanda da haksızlığa maruz kalan Uygur Halkı, yüksek vergiler ödemek zorunda bırakılırken bölgelerindeki iş imkanlarından faydalanamamakta Çin'in diğer bölgelerine götürülerek çok düşük maaşlarla, hiç de insani olmayan şartlarda yaşamaya mecbur bırakılmaktadır. Tüm bu zulümlerin içerisinde en vahşice olanı hiç şüphesiz 1964'ten bu yana 11'i yer altında olmak üzere 46 nükleer denemedir ki bu denemelerde en az 190 bin kişinin öldüğü 1.4 milyon kişinin de radyasyona maruz kaldığı bilinmektedir. Çin nükleer denemelerinde Hiroşima'ya atılan bombanın 360 katı güçte bomba kullanmış, bu denemede Çernobil nükleer reaktöründen 4milyon kat fazla radyoaktif madde açığa çıkmıştır.

5 Temmuz Urumçi olayları da göstermiştir ki, Çin insan hakları ihlallerinden vazgeçmeyecektir. Zulüm altındaki Müslüman kardeşlerimizin bağımsızlıklarına kavuşacağı günlerin özlemiyle gözlerden irak coğrafyanın gönüllerden de irak olmasını temenni ediyoruz.

Doğu Türkistan'lı müslümanlar yıllardır Çin zulmü altında yaşıyor

Asya'nın Yumuşak Karnı: Kaşgar

Tarihi oldukça eskilere dayanan Kaşgar kenti, 1759'da Çin'lilerin eline geçti. Bu tarihten sonra bölgede yaşayan

Müslüman topluluklar, Çin işgaline karşı mücadele başlattılar. Bölgede bağımsız bir devlet kuran Yakup Han, 1872'den itibaren ülkesinde Osmanlı Sultanı Abdülaziz adına hutbe okutmaya başladı. Ancak Yakup Han'ın ölümünden sonra Çin tekrar Kaşgar'ı ele geçirdi. Çin yönetimi 1884'te bölgede Sincan vilayetini kurdu. Kaşgarı da içine alan bölge, Çin Halk Cumhuriyeti'nin kurulmasından sonra ise 1955'te Sincan Uygur Özerk Bölgesi olarak ilan edildi. 19. yüzyıldan itibaren jeopolitik önem kazanan Kaşgar, İngiltere ve Rusya arasında Orta Asya'nın kontrolü için yaşanan çekişmede ön planda oldu. Bu dönemde İngiliz ve Rus istihbaratı Orta Asya'nın kontrolü için mücadele ettiler ve her iki devlet de şehirde konsolosluk açtı. Şu an Kaşgar'daki her iki konsolosluk binası da otel olarak kullanılmaktadır.

Tarihin Tanıklığı: Hardarpaşa

kampüs notları

Enes Kuşcu

Marmara Üniversitesi, İstanbul genelinde pek çok yerde irili ufaklı kampüslere sahip. Bazı bölümler fakülte merkezlerine çok uzaklarda bir yerlerde yerleşmiş bulunuyorlar. Bu durum, bir bölünmüşlüğe yol açtığı için geleneği olan bir üniversitenin oluşması önünde ciddi bir engel teşkil ediyor. Anadolu'nun pek çok üniversitesi interneti çok etkin bir şekilde kullanırken, Marmara Üniversitesi bu konuda hala çok gerilerde bir yerlerde. En basitinden sınav tarihlerinin ilanı, sınav sonuçlarının ilanı gibi öğrencinin işini kolaylaştıracak işler için internet büyük

Dışarıdan baktığımız zaman Harry Potter filmlerindeki büyücülük okullarını hatırlatan bir yapıya sahiptir Haydarpaşa Kampüsü. Kışla tarzı yapılanması, boğaza bakan büyük kuleleriyle fiziksel olarak tüm ihtişamını en iyi şekilde gözler önüne serer bu kampüs. İçine girdiğiniz zaman ise sizi karşılayan geniş bir hol ve yüksek tavanıyla sıra dışı bir yerde olduğunuzu hissettirir. Bu kampüs, 200 kişilik amfileri, büyük sayılabilecek bir yemekhaneyi ve ihtişamlı bir bahçeyi içinde barındırır. Özellikle bahar aylarında öğrencilerin mola yeri olarak sık sık uğradıkları yer olan bahçe kampüsün göbeğini oluşturmakta ve rahatlayıp stres atabilmek için tüm ihtiyaçları karşılayabilecek niteliğe sahip olmaktadır. Ayrıca bu kampüsteyken; en üst kattaki sinema-televizyon bölümünün balkonundan iyi bir boğaz manzarası seyretme şansına da sahibsiniz. Bu arada vapur yolculuğu yapanların (özellikle de akşam vakitleri) kampüsümüzü seyretmelerini tavsiye ederim.

Haydarpaşa Kampüsünün geniş avlusu

bir imkân sağlıyor. Haydarpaşa Kampüsü diğer kampüslere nazaran ve bu kampüsteki fakülteler diğer fakültelere nazaran daha iyi bir konumda. En başta eğitim amacıyla inşa edilmiş olan tarihi bir binaya sahip. II. Abdulhamid Han zamanında yapılan bina mimarisi ve akademik eğitim için lazım olan atmosferi ile öğrencilere ayrı bir hava sağlıyor.

Haydarpaşa kampüsünde bulunan Hukuk Fakültesi

Kampüsün binaları önemli bir tarihin tanıklığını gösteriyor

Fiziksel olarak bu kadar anlattığımız okulumuzu tarihsel açıdan incelemekte de yarar var: Sultan II. Abdülhamid döneminde, 1894 yılında yapımına başlanan bina 1903 yılında tamamlanarak eğitime açılmıştır. Selimiye Kışlası ve Haydarpaşa Askeri Hastanesi arasına inşa edilen bina, ilk olarak "Mekteb-i Tıbbiye-i Şahane" ismiyle tıp fakültesi olarak hizmet vermiştir. Daha sonra askeri ve sivil tıbbiyeler birleştirilmiş ve bu okul Haydarpaşa Tıp Fakültesi adını almıştır. 2. Dünya savaşı yıllarında büyük sıkıntılar çe-

Tarihi binaların iç kısımları da özenle korunuyor

ken bu okul yine de mezun vermeye devam etmiştir. 1933 yılındaki üniversite reformuyla birlikte Milli Eğitim Bakanlığı'na bırakılan bu bina bu yıldan itibaren Haydarpaşa Lisesi olarak kullanılmaya devam etmiştir. 1933-1983 yılları arasında Haydarpaşa Lisesi olarak kullanılan bina, 83 yılından itibaren Marmara Üniversitesi olarak tekrar üniversite bünyesine geçmiş ve günümüze kadar bu haliyle gelmiştir.

Fiziksel özellikler bakımından saymakla bitiremediğimiz kampüsümüz, sosyal olarak ne yazık ki bu-

nun tam tersi bir niteliğe sahip. Sportif ve sanatsal faaliyetler, konferans, seminer vb. etkinlikler açısından yetersiz olan kampüs, bu konuda öğrenciler tarafından ağır bir eşletiri yağmuruna tutulmaktan da kurtulamamakta. İçinde hukuk, tıp, eczacılık gibi ağır fakülteleri barındıran bu kampüsün sosyal olarak yetersiz olması üzücü. Kampüsümüzün yaklaşık olarak 20 bilgisayar barındıran bilgisayar odası, genellikle dolu olmakta ve ihtiyacınızı çoğu zaman karşılayamamanıza sebep olmaktadır. Akademik kadrosu son derece geniş ve güçlü olan kampüsümüzde, Türkiye'nin yüksek hukuk alanlarında söz sahibi olan hocalarımız bulunmakta.

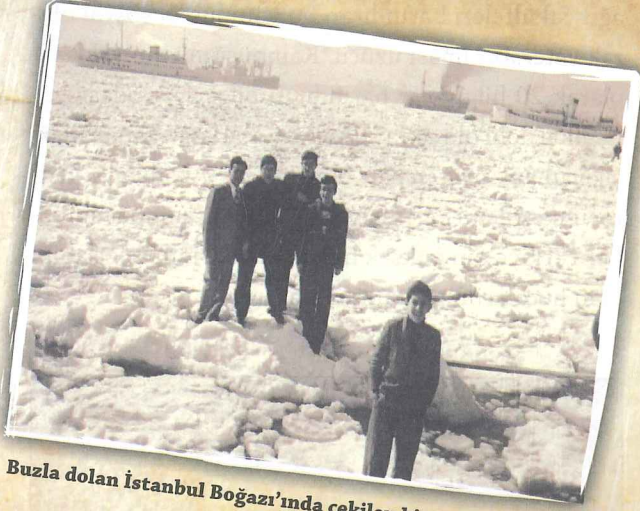
Tarihi kampüsün binaları, İstanbul Boğazı'na hakim bir konumda

Yukarıda da bahsettiğimiz gibi kampüsümüz, içinde; hukuk, eczacılık, tıp fakülteleri ile sinema-televizyon ve hemşirelik yüksek okullarını barındırmaktadır. Daha önceden de tıp fakültesi olması sebebiyle laboratuvar imkânının geniş olduğu fakülte tıp ve eczacılık düşünenler için de ayrı bir önem kazanıyor.

İstanbul Anadolu yakasının kıyısında boğaza hâkim bir noktada yer alan, Haydarpaşa Askeri Hastanesi ve Selimiye kışlasının arasında, Kadıköy rıhtıma otobüsle 5 dakikalık mesafede ve Harem otogarına da yakın konumda bulunan Haydarpaşa Kampüsü'nün, tercih etmeyi düşünenler için ideal bir yer olduğunu düşünüyorum. Bu okulu bitirince üniversite okumanın hazzını yaşamış bireyler olarak hayata atılacağımızı düşünüyorum ve umuyorum.

tarikh defteri

Mehmet Erdem

Buzla dolan İstanbul Boğazı'nda çekilen bir hatıra fotoğrafı

Bir İstanbul Boğazı Hatırası

İstanbul'da yaşayanlar yakından bilirler; yaz mevsiminin ayrı, kış mevsiminin ayrı bir güzelliği vardır bu şehirde. Her şey olduğundan abartılı yaşanılır ve daha heyecanlıdır. Yaza girerken haber bültenleri "Afrika sıcaklarının" geleceğinden bahsederler, heyecanlı muhabirler eşi benzeri olmayan öldürücü sıcakları anlatırlar. Kış gelirken ise sadece literatür değişir, kopan vaveyla aynı kalır. Bu defa beklenen "Sibirya soğukları"dır. İstanbul'da başlaması muhtemel olan her kar yağışı, bir hafta öncesinden "geliyorum" der. Kriz masaları oluşturulur, okullar tatil edilir, kamu kurumlarında acil durum ilan edilir ve en gerçeği de ekmek satışları artar, fırınlar mesaiye başlar. Nihayetinde İstanbul'a yağın 10 cm kar olur, o da en fazla 2 gün dayanır. İstanbul'da kışın sesi, metrelerce karın yağdığı Anadolu köylerinden daha gür çıkar. Yağın bir karış kar; "beyaz esaret, beyaz kıyamet" gibi ağdalı sözcüklerle efsaneleştirilir.

İstanbul için 1954 yılının kışı, belki de tanıkların hakkını vererek anlatabilecekleri, dilden dile aktarabilecekleri bir kış olmuştu. Bundan 56 yıl

önce, şubatın son günlerinde İstanbul Boğazı'na bakanlar, gördüklerini kolay kolay bir kez daha göremeyeceklerini anlamışlardı.

O sene, dünya genelinde gerçekten şiddetli bir kış yaşandığı Tuna Nehri'nin donmasından belliydi. Bunun İstanbul'u ilgilendiren boyutu ise 24 Şubat sabahı ortaya çıktı. Anlatılanlara göre, donan Tuna Nehri'nin patlatılmasıyla parçalanan buz kütleleri Karadeniz'den yüzerek İstanbul boğazına gelmişlerdi. Buzlar o kadar büyük ve çoktular ki; boğazın belli bölgelerinde birbirlerine yapışmışlardı ve bundan dolayı da buzdağlarını anımsatan kütleler oluşmuştu. Boğaz trafiği büyük oranda durmuştu.

Buzlar bazı yerlerde o kadar büyüktü ki; mesele İstanbul Boğazı'nın iki yakasında bulunan Poyrazköy-Rumeli Kavağı arasında denizin üstünden yürümek mümkün olmuştu. Büyükdere, Çengelköy, Kanlıca, ve Ortaköy kıyıları buzla dolmuş, meraklı İstanbullular sandallara atlayıp bu buz kütlelerinin yanına gitmiş fotoğraf çekirmişlerdi. Bugün bu fotoğraflardan elimizde olanlarda, elde edilmesi zor bir "İstanbul Boğazı Hatırası" bulunuyor.

İstanbul'lular boğazın bu ilginç manzarasını seyrediyorlar

Uçak Kazası Yaşatabilir, Ama Cuntanın İpi Asla!

Adnan Menderes'in askeri darbe sonucunda idam edilişi, siyasi tarihimizin en hazin olaylarından biridir. Halkın teveccühü ile yönetime gelen bir başbakanın hayatının, bir cunta eliyle darağacında sona ermesi, toplumun vicdanında yer etmiştir. Menderes'in başına gelenler, idam sehпасına gelmeden de, bir başbakanın kolay kolay başına gelebilecek hadiseler değildi. Tarihler 17 Şubat 1959 gününü gösterdiğinde, tüm dünya kamuoyu ilginç ve de ciddi bir olaya tanıklık ediyordu.

İçinde Başbakan Menderes'in, bakanların ve üst düzey bürokratların bulunduğu 793 tipi "TC-SEV" uçağı, İngiltere'de yapılacak Kıbrıs konferansı için Londra'ya doğru hareket etmişti. Türk heyetini taşıyan uçağın Londra'nın merkezine daha yakın olan Heatrow Havalimanı'na inmesi planlanmıştı. Fakat Heatrow Havalimanı yetkilileri başkentteki aşırı sis yüzünden Türk uçağını 25 kilometre kuzeyde bulunan Gatwick Havalimanı'na yönlendirdi. Sis, burada da etkiliydi ve uçağın kuleyle telsiz irtibatının kesilmesi ve yoğun sis sebebiyle uçak Londra yakınlarındaki bir ormana çakıldı. Taklalar atan uçağın kanatları kopmuştu ve yaklaşık 250 metre sürüklendiği söyleniyordu.

Kazanın tanıkları yakında bir çiftlikte çalışan birkaç çiftçiydi. Olayın şiddetiyle ilk başta saklanan çiftçiler, enkaz alanına ilk ulaşan kimseler olmuş-

Menderes, yurda dönüşünde coşkuyla karşılandı

lardı. Manzara çok kötüydü; uçak ikiye ayrılmıştı. Sonradan olay yerine gelen Tony - Margareth Bailey çifti, Menderes'i takım elbisesi çamur ve kana bulanmış bir şekilde çalıkların üzerinde otururken buldular. Menderes, kazadan hemen sonra, DP'li Sakarya Milletvekili Rıfat Kadızade'nin yardımıyla dışarı çıkmayı başarmıştı. Menderes kendisinin durumunun iyi olduğunu belirtiyor, enkazdaki arkadaşlarıyla ilgilenilmesini istiyordu. Ancak aynı zamanda hemşire olan Margareth Bailey, Menderes'in başından ayrılmıyordu. Margareth "Siz kimsiniz ve bu uçak hangi ül-

keye ait?" sorusunu sorunca, "Türkiye başbakanıyım. Uçaktakiler de benimle birlikte Londra'daki Kıbrıs görüşmelerine gelen Türk delegasyonudur." cevabını aldı.

Hemşire Margareth, Menderes'in aralarında bulunduğu üç kişiyi köydeki evlerine götürdü ve profesyonel tıbbî yardımda bulundu. Daha sonra ise Menderes, hastanede tedaviye alındı. Kazada aralarında bakan ve milletvekillerinin de bulunduğu 14 kişi ölmüş, 9 kişi ise yaralanmıştı. Kazadan en az zarar gören Başbakan Menderes olmuştu. Mart başında taburcu olan Menderes'i Türkiye'ye dönüşünde İstanbul Havalimanında yüz binlerce kişi karşıladı. Yol boyunca içinde bulunduğu aracı durduruldu, Menderes için kurbanlar kesildi. Kazazedelere yardım eden Tom ve Margareth Bailey çifti ile bahçıvan Peter Weller kısa bir süre sonra Türkiye'ye davet edildi ve Başbakan'ın özel konukları olarak ağırlandılar.

Kaza nedeniyle az da olsa yumuşayan DP-CHP ilişkileri uzun sürmedi. Başbakan Menderes, yaklaşık bir yıl sonra askerî darbe ile devrildi ve 17 Eylül 1961'de askeri yönetimin kurduğu mahkeme tarafından iki bakanıyla beraber idam edildi.

Siir Okumaları

Yunus Emre

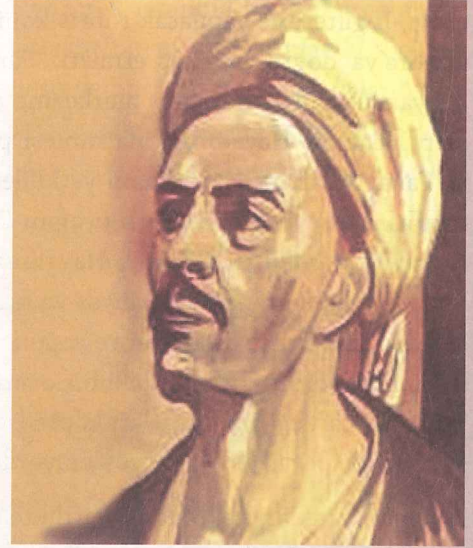
*Miskin Ademođlanı nefse zebun olmuřdur
Hayvan canavar gibi otlamađa kalmıřdur*

*Hergiz ölümün sanmaz ölesi günün anmaz
Bu dünyadan usanmaz gaftet önün almıřdur*

*Ođlanlar öđüt almaz yiđitler tevbe kılmaz
Kocalar taat kılmaz sarp rüzigar olmuřdur*

*Beđler azdı yolundan bilmez yoksul halinden
Çıktı rahmet gölünden nefş gölüne dalmışdur*

*Yunus sözü alimden zinhar olma zalimden
Korkadurun ölümünden cümle doğan ölmüřdür.*

Yunus Emre

İnsan hüsrandır. Her asırda her coğrafyada insanlığın bir kısmı hüsrân ve dalalet içindedir. Tarih, insanoğlunun hüsrânlarının tarihidir ve bir oluş-bozuluş, kevn-fesad ikilemi içinde akıp gider. Kendisine tercih hakkı verilen ademoğlu bir “rahmet gölüne” bir “nefs gölüne” bata çıka varoluş macerasını sürdürmektedir.

Şiirin hatırlattıkları üzerine tefekkürü uzatmak mümkün. Ancak mevzubahis Yunus Emre ise şiir üzerine sözü uzatmak boşboğazlık aslında. Gerçekten de Yunus Emre'nin herhangi bir şiirini okuduğumuz zaman ilk göze çarpan tarafı tastamamlığıdır. Bir Yunus Emre şiirinde ne bir kelime eksik ne bir kelime fazladır. İhtiva ettiği anlam dünyasını Türkçe'nin en sarıh biçimleriyle ifade edebilmiş bir şairdir Yunus Emre. Sarahat yani sadelik ve kesinlik.

Cemal Süreya'ya göre Yunus Emre "Türkçe'nin süti dişleridir". "Türkçe'ye kelime-i şehadet getirtmiş şair" demek daha güzel herhalde. Bir Yunus Emre şiirinin ikinci özelliği de budur; hangi mısrasını alırsanız alın her bir kelimenin taşıdığı ve sunduğu anlam dünyası kendini hemen belli eder. Yunus Emre, özelde tasavvuf ekolünün bir temsilcisi olarak kabul edilse de, daha genel bir çerçevede İslam medeniyetinin bir şairidir. Türkçe, O'nun şiirinde müslüman bir kimlik ve kişiliğe kavuşur. Kelimeleri ve taşıdığı anlamlar, her şeyden önce İslam'ın temel referans noktalarından beslenmiş bir zihin dünyasının göstergesidir. Üslubunun sade ve kesin bir nitelikte olmasının nedenini de yine bu bağlı olduğu paradigmadaki aramak yerindedir. İnsanı varlıklar arasında hak ettiği yere koyan, insana nereden gelip nereye gittiğinin tatminkar bilgisini sağlayan, Yaratıcıyla olan ilişkisini hakiki bir düzenlemeden geçiren İslam paradigmasının getirdiği ontolojik güvenlik, özgürlük, eminlik ve sakinet duyguları Yunus Emre'nin şiir üslubunda tebarüz etmiştir. Başka bir şiirinde;

Yunus sen bu dünyaya niye geldin

Gece gündüz Hakk'ı zikretsin dilin

veya

Okumaktan murat ne

Kişi Hak'kı bilmektir

Çün okudun bilmezsin

Ha bir kuru ekmektir

veya

Her dem dalalım bahre,

Aldanmayalım dehre.

Sabreyleyelim kahra,

Allah görelim n'eyler?

derken bilgiye, hayata, insan gerçekliğine dair yüzyıllardır İslam kültürü içerisinde işlenmiş ve incelenmiş bir takım temel değerleri en zarif bir Türkçe'yle ifade etmektedir. Gerçekten de yüzyıllardır Türkçe'yi O'ndan daha ileri bir seviyede kullanan bir şair çıkmamıştır. Bu anlamda Nefi'den İsmet Özel'e, Fuzuli'den Sezai Karakoç'a Türkçe'nin bütün şairleri, Yunus'un üstün üslubuna ve o üslupla ifade ettiği hakikat dünyasına yaklaşabildikleri ölçüde başarılıdırlar dense çok da haksız sayılmaz. Bursa'dan Sivas'a, Afyon'dan Erzurum'a kadar Anadolu'nun dört bir yanında mezarı olduğu iddia edilmesi bile başlı başına, aslında Anadolu'nun Müslüman tarihindeki, Anadolu insanının dil ve anlam dünyasındaki vazgeçilemez önemdeki belirleyiciliğini göstermektedir. Bu anlamda yaşadığımız coğrafyanın toplumsal kodlarının kurucu bir unsuru olan Yunus Emre unutulmaması ve hakkıyla tanınması gereken bir isimdir.

“anlat bana bölümünü”

Sorularımızı bu ay, son yıllarda ilgi çeken bölümlerden biri olan Matematik – Bilgisayar Bölümü’nde okuyan arkadaşlarımıza yönelttik:

Yusuf Şentürk

Eyüp ŞAHİN
Beykent Üniversitesi
Matematik-Bilgisayar
Bölümü 4.Sınıf

Niçin Matematik-Bilgisayar bölümünü seçtiniz?

Aslında bu bölümü seçmek kafamda yoktu, çünkü bildiğiniz üzere 2005’te sınav sistemi değişti. Normalde yerleşebileceğiniz üniversiteye yerleşemediniz çünkü en kötü bölümün bile puanı ekstradan 20-30 puan artmıştı. Bu sebeple normal

yerleştirmede herhangi bir üniversiteye giriş yapmamıştım. İşim ek kontenjana kalınca ve taban puanlar artınca ben de özel üniversite seçmek zorunda kaldım. Madem özel üniversiteye gideceğim bari bölümüm iyi bir bölüm olsun dedim ve Matematik-Bilgisayarı seçtim.

Neden Beykent Üniversitesi’ni tercih ettiniz?

Az önce de belirttiğim gibi illa ki şu üniversite olsun diye bir isteğim yoktu. Tercih yaptım Beykent Üniversitesi geldi, ne yapalım.

Tekrar ÖSS’de tercih yapma imkânınız olsa, Beykent Üniversitesi Matematik-Bilgisayar bölümünü tercih eder miydiniz?

Aslında Beykent Üniversitesi’nde en problemsiz bölümlerin başında Matematik-Bilgisayar bölümü geliyor kanımca. Ama her ne kadar problemsiz olsa da yönetimden kaynaklanan problemlerimiz var Matematik-Bilgisayar bölümü olarak. Uygulama açısından eksiklerimiz, harf notları uygulamalarından kaynaklanan problemler var. Tekrar bir şansım olsa Beykent Üniversitesi Matematik-Bilgisayar bölümünü tercih eder miydim? Kesinlikle hayır!

Salih SEZEN
Beykent Üniversitesi
Matematik-Bilgisayar
Bölümü 1.Sınıf

Niçin Matematik-Bilgisayar bölümünü seçtiniz?

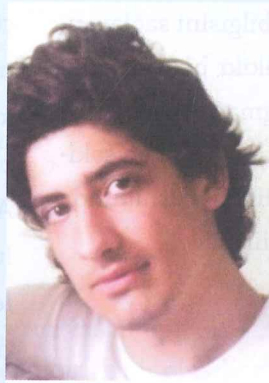
Kendime en uygun bölüm olduğuna inandığım için Matematik-Bilgisayar bölümünü seçtim.

Neden Beykent Üniversitesi’ni tercih ettiniz?

Her ne kadar üniversite seçmek ülkemizde zor olsa da Beykent’in vereceği eğitim ile diğer üniversiteleri kıyasladığımda Beykent biraz daha iyiydi.

Tekrar ÖSS’de tercih yapma imkânınız olsa, Beykent Üniversitesi Matematik-Bilgisayar bölümünü tercih eder miydiniz?

Tekrar ÖSS’ye girmek istemem ama öyle bir olanak olsaydı bölüm olmasa da üniversiteyi değiştirmek isterdim.

Kıvanç Tolga ÇALIŞAN
Beykent Üniversitesi
Matematik-Bilgisayar
Bölümü 1.Sınıf

Niçin Matematik-Bilgisayar bölümünü seçtiniz?

Matematik-bilgisayar bölümü bu bölümden mezun olduktan sonra kolayca is hayatında atılabileceğim ve kariyer yapabileceğim bir bölüm. Aynı zamanda kendi özelliklerimi yansıtabileceğim çok geniş aralıklı bir bölüm olduğu için bu bölümü seçtim.

Neden Beykent Üniversitesi'ni tercih ettiniz?

Çünkü Beykent Üniversitesi gelişmekte olan bir üniversite, Avrupa standartlarındaki üniversitelerle aynı seviyede eğitim verdiği ve en önemlisi kendi alanlarında akademik kariyer yapmış hocalar bulundurduğu için seçtim.

Tekrar ÖSS'de tercih yapma imkânınız olsa, Beykent Üniversitesi Matematik-Bilgisayar bölümünü tercih eder miydiniz?

Tekrar ÖSS'ye girecek olsam yine tercihlerim arasına Beykent Üniversitesi Matematik-Bilgisayar bölümü seçerdim.

Mert CENGİZHAN
Beykent Üniversitesi
Matematik-Bilgisayar
Bölümü 4.Sınıf

yapabileceğimi düşünüp herhangi bir tercihte bulunmadım. Ama ne yazık ki daha sonraki ÖSS'de çeşitli sağlık vs. gibi nedenlerden dolayı öncekinden daha kötü bir sonuç gelince tercih sırası bu kez bende değil, ailemde oldu. Bir nevi onlar araya bir tane özel okul yazmamı istediler. Ben pek oralı olmasam da sonuçta yazmak zorunda kaldım. Çünkü sistemin değişeceği dedikoduları vardı ki sistem zaten değişti. Ben de, "ek kontenjan ile 1 kişilik kontenjan var ve beni almazlar" diyerek yazdım. Çünkü felaket bir uçurum yoktu benim puanım ile istenilen puan arasında.

Neden Beykent Üniversitesi'ni tercih ettiniz?

Aslında Beykent'i seçmemdeki genel sebep bu bölüm idi. Diğer sebepler ise mühendisliklere baktığım zaman ağabeyim de mühendisti, pekiyi örnek olmamıştı ve mühendisin seçme olasılığının olmadığını, sade-

Niçin Matematik-Bilgisayar bölümünü seçtiniz?

Aslına bakarsanız isteyerek seçtiğim söylenemez, ya da benim tercih ettiğim bir şey değil desem daha doğru olur. Klasik olacak galiba ama ben de diğer birçok insan gibi ÖSS mağduruyum. İlk yıl ortalama bir puan aldım. İkinci yıl okul olmadan daha iyisini

ce okuduğu alan üzerine yoğunlaşabileceğini söylemişti. Matematik bilgisayar olunca çeşitlilik olabileceğini, eğer birini sevmez isem diğerine ağırlık verebileceğimi düşündüm. Beykent'i seçmemin öteki sebeplerinden bir tanesi de diğer üniversitelere göre fiyatının uygun olması ve aileme daha az yük olacağını düşünmem idi. Ayrıca evime de yakındı.

Tekrar ÖSS'de tercih yapma imkânınız olsa, Beykent Üniversitesi Matematik-Bilgisayar bölümünü tercih eder miydiniz?

Eğer bir daha ÖSS'ye girecek olsam kesinlikle özel bir üniversite tercihinde bulunmam. Hele ki bu Beykent ise, okumasam daha iyi işler çıkarabileceğimi düşünürüm. Fakat benim bölümüm ve bölümüm hocaları şans eseri çok iyiler. Eğer okulda Bilgisayar Mühendisliği, Yönetim Bilişim Sistemleri gibi bölümler okusaydım yüksek ihtimalle okulu bırakırdım.

Nurettin ATMACA
Beykent Üniversitesi
Matematik-Bilgisayar
Bölümü 1.Sınıf

Niçin Matematik-Bilgisayar bölümünü seçtiniz?

Matematik-bilgisayar bölümünü, yapabileceğim her mesleğin içinde matematik olması ve her yerde bilgisayar kullanıldığından dolayı iyi bir şekilde öğrenmek gerektiğinden seçtim.

Neden Beykent Üniversitesi'ni tercih ettiniz?

Çünkü Beykent Üniversitesi %50 burslu olduğu için ve özel üniversitelerin içinde bu kadar yeni olup da kendini bu kadar geliştirdiği için.

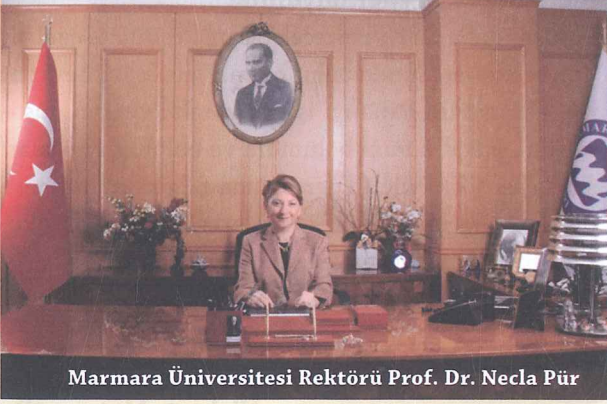
Tekrar ÖSS'de tercih yapma imkânınız olsa, Beykent Üniversitesi Matematik-Bilgisayar bölümünü tercih eder miydiniz?

Tekrar ÖSS'ye girsem galiba gene bu bölümü tercih ederdim ama üniversite olarak ya Bahçeşehir yada Beykent Üniversitesi'ni seçerdim.

Okullardan Haberler

Alperen Gençosmanoğlu

Marmara Üniversitesi'nden Şova Dönük Hareketler

Marmara Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Necla Pür

Marmara Üniversitesi, bir dönem fakülte kapılarına yazı asarak 'başörtülü öğrencilerin kampüse alınmayacağını' duyurmasıyla gündeme geldi. Üniversite senatosu, 'hukukun üstünlüğüne duydukları saygı ve toplumsal barış için' yasakçı uygulamaya devam edeceklerini belirtti. Ancak şimdi üniversitede özgürlükler konuşuluyor. Marmara Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Necla Pür, başörtüsünün ülkenin bölünmez bütünlüğüne ve Cumhuriyet'in temel değerlerine bir sekte vuracağını düşünmediğini, örtü takmanın demokratik bir hak olduğunu söylüyor.

Zaman'a konuşan Pür, 1980 öncesinde örtülü öğrencilerin üniversiteye girebildiğini hatırlatıyor. Kendisinin de başörtülü öğrencilerinin olduğunu ve örtülü ya da değil diye öğrencileri ayırmadığını belirtiyor. Pür, "Şimdi hepsi de iyi yerlerdeler. Bu, beni hiç rahatsız etmedi. Olaylar çeşitli nedenlerle çarpıtılınca bu mecrada aktı ama keşke böyle olmasaydı." diye konuşuyor. Rektör, okul girişlerine başörtülü öğrenciler için kurdurduğu kabinlere giderek zaman zaman kız öğrencileri teselli ettiğini ifade ediyor. Bu durumun da geçeceği konusunda tel-

kinler verdiğini anlatıyor. Pür, ayrıca kurallara uyarak kendisini zor durumda bırakmayan başörtülü öğrencilerine teşekkür ediyor.

Tabi burada Necla Pür'ün kabinlere giderek başörtülü arkadaşları teselli etmesi, bize ne yazık ki 28 Şubat dönemlerinde insanları kimliksizleştirmeye çalışan, travmatik etkileri bugün hala süren "İkna Odalarını" hatırlattı. Çünkü biz biliyoruz ki ilk kanun değişikliğinin ardından kimi üniversiteler başörtülü üniversite öğrencilerini içeri alırken, Marmara Üniversitesi totaliter uygulamalarından bir an bile vazgeçmedi, hem de tahmin ettiğiniz üzere bunlar sayın Pür'ün rektörlüğü döneminde oldu. Burada çok iyi niyetli okumalar yapmayı beklemek, balık hafızalı olduğumuzun düşünülmesiyle olablir sanırım...

Başörtülüler Artık Yalnız Değil

Geçtiğimiz günlerde üniversite kampüsünün etrafının duvarlarla kapatılma kararının ardından Adıyaman Üniversitesi'nde yeni bir yasak kararı alındı. Başörtüsüyle girişin yasak olduğu üniversiteye, artık poşuyla da girilemeyecek. Öğrenci gurupları rektörlüğün aldığı bu karara tepki göstermek için

kampüs girişinde toplandı. Kampüs girişinde toplanan öğrenciler boyunlarına ve başlarına bağladıkları poşu ile nizamiye kapısından içeri girmek istedi. İçeri girmek isteyen öğrenci grupları ve güvenlik güçleri arasında tartışma yaşandı. Güvenlik görevlileri poşulu öğrencileri içeri almadı. Polis ekipleri çıkabilecek olası bir kavga öncesi geniş güvenlik önlemi aldı.

Gerginliğin yaşanmasına neden olan poşu yasağına tepki gösteren bir öğrenci, üniversitenin güvenlik amiri ile sözlü tartışmaya girdi. Poşunun siyasi simge olduğu için içeri alınmadığını dile getiren güvenlik amirine Cengiz Erdem isimli öğrenci, "Senin ceketinin üzerindeki Türk bayrağı rozeti de siyasi simge" dedi.

Poşunun siyasi simge olmadığını söyleyen Cengiz Erdem, "Dünyanın hiçbir yerinde böyle bir yasak yok. Poşu bizim yöresel giysimizdir. Poşu sadece bez parçası değildir. Poşu bizim onurumuz, kültürümüz ve değerimizdir. Biz bugün poşuyla içeri girmeye çalışacağız. Giremezsek bile tutanaklarımızı tutacağız. Poşunun siyasi simge olarak gösterilmesi yanlış. Çeşit çeşit poşular var. Bu duruma bakıldığında poşular birden fazla siyasi simge oluşturuyor. Bugün kendi değerimizle içeri girmeye çalışacağız. Bu işin Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne kadar yolu var" diye konuştu.

Poşunun, tüketimin kültürel nesnelere bir haline gelmeye başladığı bu moda çağında, bekliden böyle bir yasak ona tekrar asli hüviyetini kazandırır. İnanıyoruz ki talep siyaseti handikabına düşmeden yürütülen onurlu bir mücadele ile bu yasak tarihin tozlu sayfalarına karışacaktır.

Edirne'de Gerginlik

Üniversiteli öğrenciler, Diyarbakır'da öğrenci Aydın Erdem'in polis kurşunuyla öldürülmesini protesto etmek için Edirne Saraçlar Caddesi üzerindeki postane önünde bir araya geldi.

Basın açıklaması yapmak isteyen öğrencilerle bir grup arasında gerginlik çıktı ve olaylar büyüdü. Öğrenciler grubun saldırısından korunmak için DTP il binasına sığındı. Polislin uzun süre müdahale

le etmediği olayın ardından, gözaltına alınan olmadığı öğrenildi. Öğrenciler basın açıklaması başlamadan önce postane önünde güvenlik önlemi alan resmi polislerin olay yerinden ayrıldığını iddia etti.

İşçi - Öğrenci El Ele

Tekel işçilerinin 17 Ocak'ta Ankara'da yaptığı büyük eyleme pek çok üniversiteden yoğun katılım yaşandı. 4C maddesi ile modern köleler haline getirilmeye çalışıldıklarını belirten tekeli işçileri, uzun bir süreden beri eylemlerine devam ediyor. İşçilere 4C maddesi ile ayda 500 TL ve yılda 10 ay ücret verilmesi vaat ediliyor. Bu sebeple hiçbir iş güvencelerinin olmadığını savunan işçiler, eylemlerine kararlılıkla devam ediyorlar. Türkiye'nin her bir köşesinde de üniversite öğrencileri bu eyleme desteklerini sürdürüyorlar.

Genç Öncüler Edirne’de

ETKİNLİK

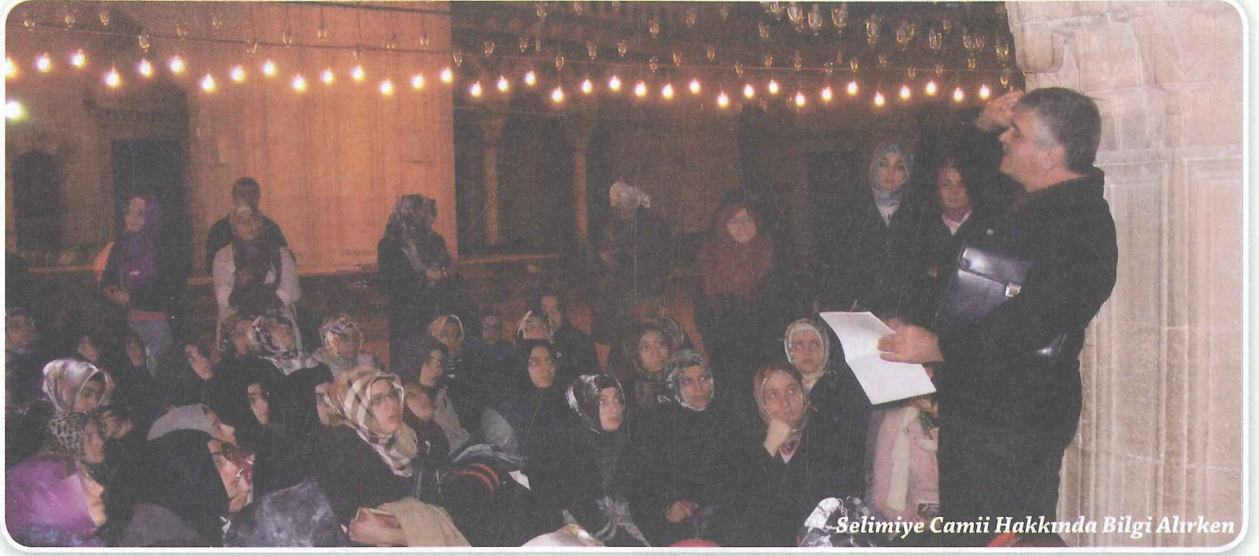
Ocak ayının ilk gününü Genç Öncüler Edirne’de geçirdi. Yazımıza şunu belirterek başlayalım. Bu gezi “alternatif” değildi. Geziye katılan arkadaşlarımızın hiçbiri bu gezi olmasaydı yılbaşı kutlama partilerinde olmayacaktı. Hayat telaşındaydık hepimiz ve resmi ideolojinin tatil günü ilan ettiği bu günü sevdiğimizle anılarımıza anı katmak için kullandık.

Edirne’de gördüklerimize geçmeden evvel, Araştırma ve Kültür Vakfı’nda yola çıkmadan önce gerçekleştirilen programa değinelim.

Güler yüzle kapıda karşılanmanızın ardından akşam yemeği ikramıyla buluşturuluyorsunuz. Ardından şu seçenekler sunuluyor size: sohbet halkalarına dâhil olabilirsiniz, canlı müzik dinleyebilirsiniz, kitap okuyabilirsiniz, oyun oynayabilirsiniz... Yok, ben bunların hiçbirini yapmam dersanız yolculuğumuza kadar uyuyabilirsiniz.

Ve hareket saatinin gelmesiyle düştük yola. Kısa

bir yolculuğun ardından Edirne’deydik. Bizleri Genç Öncüler’den Rumeysa Temel kardeşimiz karşıladı Edirne’de. Hazırlıklarımızın ardından Selimiye Camii’nin yolunu tuttuk. Sabah namazını Selimiye Camii’nde kıldık. Ardından mihmandarlarımız Cevat Özkaya ve Vahab Yaman bize Selimiye Camii hakkında bilgi verdi. Sonrasında kahvaltımızı yapmak için “taş odalara” yöneldik. Taş odalar ne dersanız Fatih Sultan Mehmet’in koşup oynadığı konak. Yıllar sonra restore edilip kapılarını meraklılara açmış. Ardından Osmanlı zamanında mezar başlıkları olarak kullanılan hepsinin ayrı anlamları olan “mezar taşları sergisini” ziyaret ettik. İnsanların sosyal yaşamlarındaki konumlarına göre tasarlanmış mezar taşları. Tabi hepsinin ayrı anlama geldikleri bilgisiyle yetinmek zorunda kaldık. Yetkililer mezar taşlarını dikmiş ve gitmiş. Hiçbirinde açıklama yok.

Selimiye Camii Hakkında Bilgi Alırken

Ardından Şükrü Paşa anıtına doğru yol aldık. Hemen yanında bulunan “Balkan Savaşları Müzesi’ni” gezmemizin ardından Beyazıt Külliyesi’nde idik. Medrese ve şifahaneden oluşuyor bu mekân. Gezmeye saatlerce gezmeye değer bir mekân. Şifahaneyi gezerken bizim “hastaneler” geldi aklımıza. Bir yerde şifahane, bir yerde adı soğuk hastane... Müzikle tedavi odalarıyla, su sesiyle tedavi etmeye niyetli insanların yetiştiği bu mekân bizlere de huzur verdi. Yapılış düşüncesine ve ortaya çıkan bu güzel külliye hayran olup ayrıldık oradan.

Meriç kıyısında hatıra fotoğraflarımızı çektikten sonra Cuma namazlarımızı kılmak için Üç Şerefeli Camii’ye yöneldik. Cuma namazının kılınmasının ardından Ali Paşa kapalı çarşısını gezdik. İçinde ne var dersanız mimarisiyle yetinmenizi tavsiye ederim.

“Edirne’nin yapısına, Üç Şerefeli’nin kapısına, Eski Camii’nin yazısına bakılmadan Edirne gezilmez” derler. Ama bir gün yolunuz Edirne ye düşerse bu üçlüye Beyazıt Külliyesini de eklemenizi tavsiye ederiz.

1 Ocak 2010 Edirne Hatırası

Haydi Gençler Çay İçmeye

ETKİNLİK

Zehra YURDAN

16 Ocak Cumartesi günü Genç Öncüler, Araştırma ve Kültür Vakfı'nda tanışma çayı düzenledi. Liseli gençlere yönelik düzenlenen tanışma çayı kısa bir programın ardından sohbetle devam etti. Bir tarafta daimi Genç Öncüler diğer tarafta Asımın Nesli programıyla bizleri tanıyan misafirlerimiz. Çay eşliğinde yapılan sohbetin ardından her hafta buluşmaya sözleşerek ayrıldılar.

Bir derdin varsa unutma ki herkesin var. Ve yalnızım diyorsan yanılıyorsun. Bizler buradayız. Sen de bizlerle olmak istersen eğer, kapımız sonuna kadar açık.

Genç Öncüler'den Gazze Sergisi

ETKİNLİK

Genç Öncüler Trabzon ekibi, Gazze katliamının 1. yıldönümünde büyük bir etkinlik düzenledi. 28 Aralık'ta Trabzon Meydan Parkı'nda açılışı yapılan "Gazze Fotoğraf Sergisi"ne Trabzon genelinde 35 sivil toplum örgütü destek verdi.

30 Aralık'a kadar Trabzonluların yoğun ilgi gösterdiği serginin açılışını, Trabzon Belediye Başkanı Orhan Fevzi Gümrükçüoğlu ve çok sayıda sivil toplum kuruluşunun temsilcileri yaptı. Yapılan konuşmalarda, zulmün son bulması için dualar edildi.

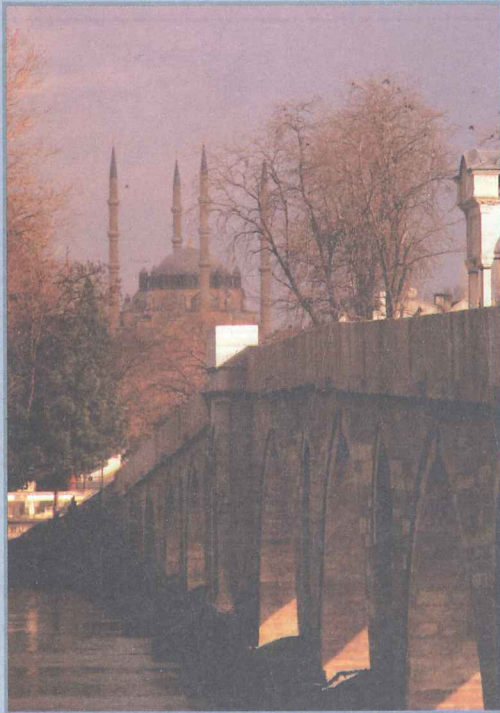
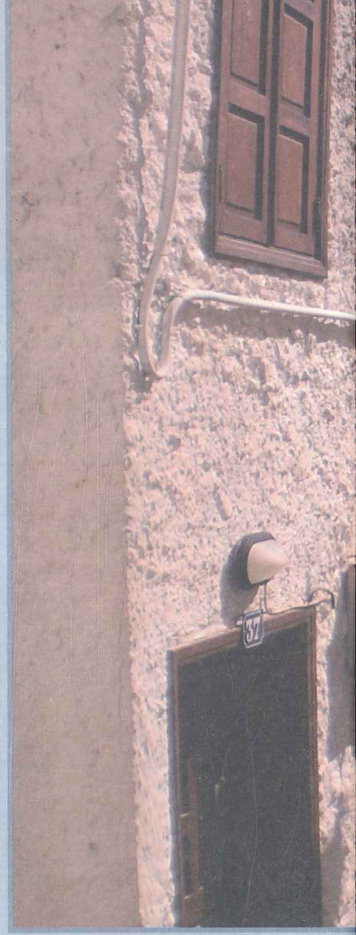

Abdullah Muhsin Yıldız

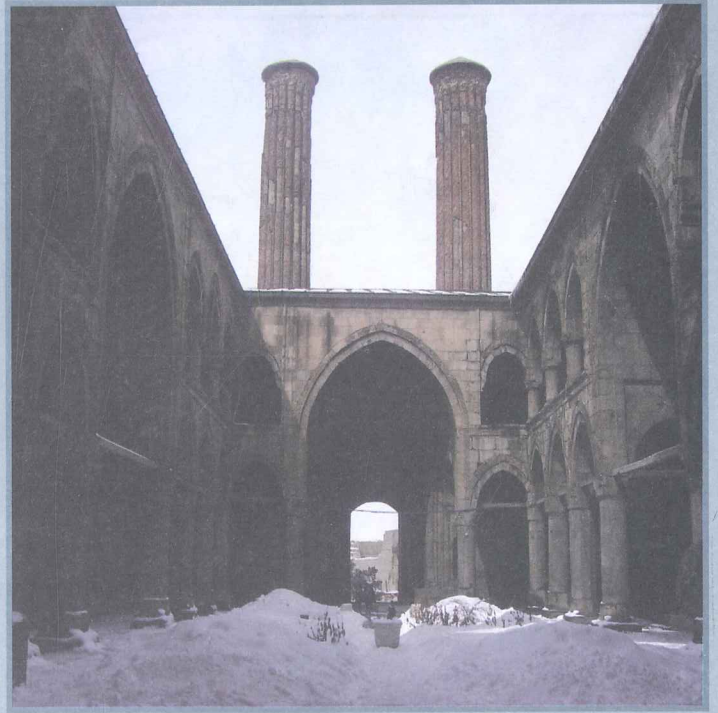
OBJEKTİFİMİZ

ТАЖИНАИЯ

“Dünyanın tüm güzellikleri sadece görenlere verilmiştir.” Cemil Meriç

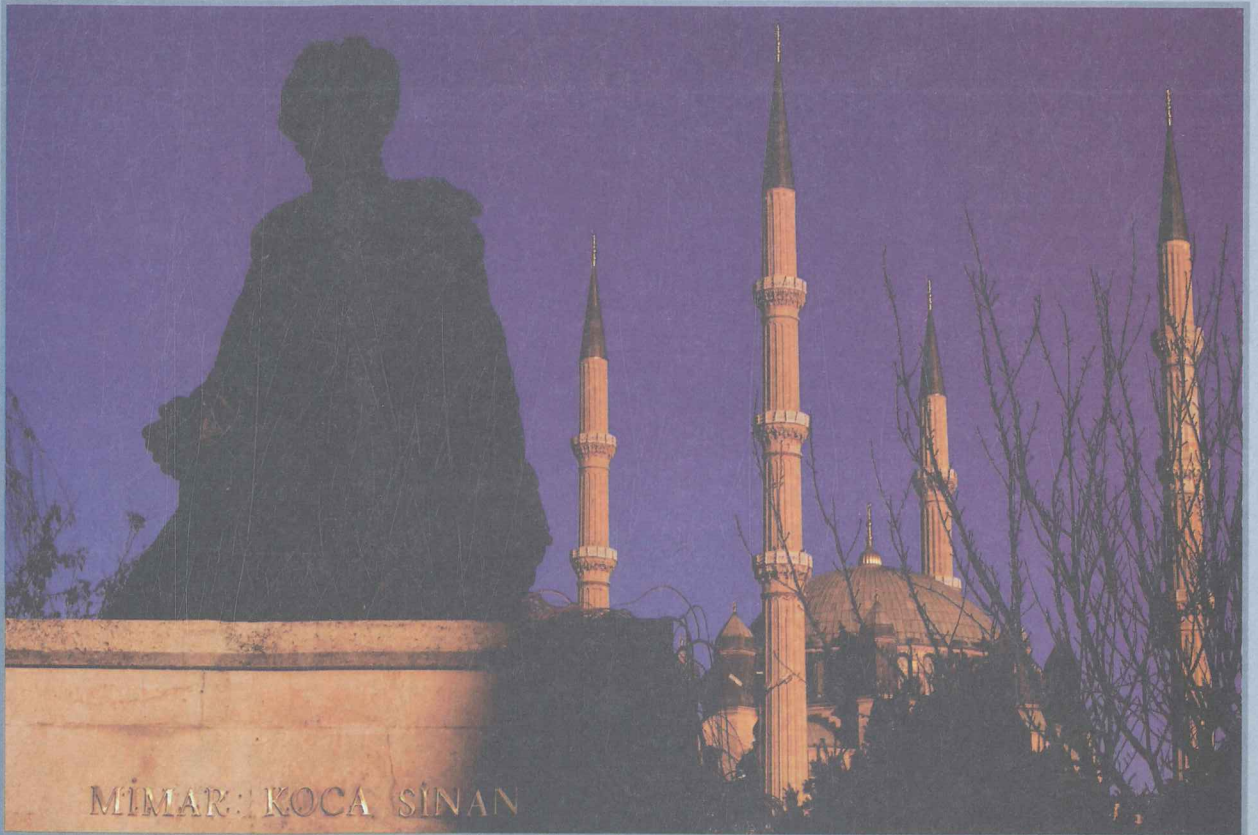
Edirne’de birçok yerden görülebilen Selimiye Camisi ve eski taş köprülerden biri. (Nihal Açıklak)

Soğuk bir Erzurum günü. Çifte Minareli Medrese alışıktığı üzere karlar altında ve sessiz. (Mehmet Erdem)

Eski taş evlerin gölgelerinden masmavi denizin ışıltısını seyretmek için en uygun yer, hiç kuşkusuz burası. Antalya/Kalkan (Mehmet Erdem)

MİMAR: KOCA SİNAN

80 yaşında bitirdiği yapıtını "ustalık eserim" olarak nitelendiren Mimar Sinan'ın heykeli ve Selimiye Camisi (Nihal Açkel)

dünya seyahatnamesi

Görülmemiş bir vaha

dubai

Furkan Aktan

Dünyanın her şehrinde olduğu gibi Dubai de sizlerin karşısına iki yüzüyle ortaya çıkıyor. Bir tarafta bu diyarın Eminönü rolünü üstlenen özellikle elektroniğe dair her türlü eşyanın sergilendiği varoş kesimin çalıştığı ve yaşadığı Deira; bir tarafta da bolluğun vermiş olduğu 'ne yapacağını bilemezlikle' sapıtmış olan şeyhlerin ve onlardan nermalananların yaşadıkları yerler.

Dubai için kültürel veya tarihi mirastan söz etmek mümkün değil. Bedevilerin at koşturduğu, faydasız, susuz çöller... Dubai bir za-

manlar bunlardan ibaretti. Derken petrol çıkıverdi. Petrol dünyanın bir numaralı ihtiyacı, diğer manada gücün ve zenginliğin vesilesi oluverdi. Dolayısıyla bu diyarların halkı da para denen illetle hiç ummadıkları bir anda tanışmış oldular. Ve biz Müslümanlara 'bollukla imtihanın nasıl kaybedilebileceği' örneklğini

mükemmel bir biçimde sundular. İmar ettikleri her şeyin lüksüne kaçmayı da ihmal etmediler. Havaalanından çıktığımız vakit; 8 şerit gidiş, 8 şerit dönüş olmak üzere 16 şeritli otoyolun üzerinden geçerken yolun kenarında birbirleriyle adeta göğü delmede yarışa giren yan yana dizilmiş plaza ve otellere rastlıyoruz. Son zamanlarda görkemli açılışıyla ve dünyanın en yüksek binası olma ün-

vanını elde etmesiyle gündeme gelen Burj Dubai de burada yer alıyor. 818 metre yüksekliğe sahip olan Burj Dubai'nin tahayyül edilmesine yardımcı olursak; şöyle ki İstanbul'da yer alan iş kulelerinin 4 kat yüksek olanını hayal edebiliriz. Tabi lüksün vazgeçilmezi olan alışveriş tapınakları da farklı farklı öne çıkan özellikleriyle varlıklarını sergiliyorlar. Kimisinde ülkemizde sadece isimlerini duyabildiğimiz ayakkabı firmaları boy gösterirken, kimisinde ise altın piyasasının öne çıktığını görüyoruz. Bununla beraber sıcaklığın 30 derecenin altına düşmediği 4 mevsim yaz yaşanan

Dubai'de, bir alışveriş tapınağının içerisinde de devasa bir kayak merkezi bulunmakta.

Her ne kadar tarihi bir mirası olmasa da teknolojinin sağladığı imkanlarla ufak bir müze oluşturmuşlar. Nehri kullanarak Dubai müzesine ulaşabilirsiniz

Dubai'nin otantik havasını solumak istiyorsanız yolunuzun sonu Deira'ya kıyıyor demektir. Deira'da

Hint nüfusunun yoğunlukta olduğunu görüyoruz. Renkli görüntüleriyle, zaman zamanda karışıklıklarıyla kendinizi Mahmutpaşa veya Tahtakale'de dolaşıyor gibi hissediyorsunuz. Elektroniğe dair her şeyi çok makul fiyatlara buradan temin edebilirsiniz. Envai çeşit kumaş, baharat ve kuru-

Denizin doldurulmasıyla inşa edilen 7 yıldızlı Burcul-Arab oteli, Dubai'nin simgesi durumunda

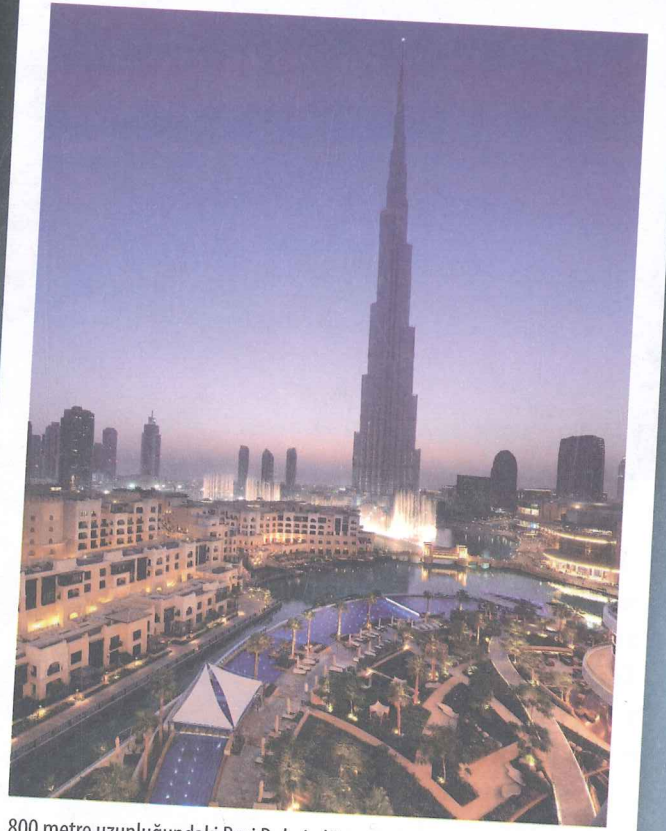
ç 1 -

yemişler de Mısır Çarşısı'na götürüyor bizleri. Deira'ya gitmişken Abrah'lara binmeden dönmek de olmaz. Güzel bir nehir yolculuğu bütün yorgunluğunuzu alacaktır.

Eğer turla seyahat etmeyi düşünmüyorsanız -ki bu Dubai için en uygun olanı- araba kiralamanızı tavsiye ederim. Fiyatların diğer ülkelere nazaran çok daha uygun olduğu söylenebilir. Yaklaşık 30 liraya bir deponun dolumuna şahit olmak, o duyguyu yaşamak bile araba kiralamaya değer doğrusu.

Dubai mutfağına baktığımız vakit; çeşit çeşit yemek kültürlerinden esintiler görüyoruz. Deniz ürünlerinden kebaplarına; suşisinden fast-fooduna kadar misafirlerine geniş bir yelpaze sunmakta.

Hem alışverişimi yapayım hem de kupkuru çöllerin üzerine nelerin inşa edilebileceğini göreyim istiyorsanız; kışın sert zamanlarını yaşadığımız şu son günlerde içimizi ısıtacak 3-4 günlük bir seyahat için Birleşik Arap Emirlikleri'nin göz bebeği Dubai'yi planlarınız arasına almanız makul görünüyor.

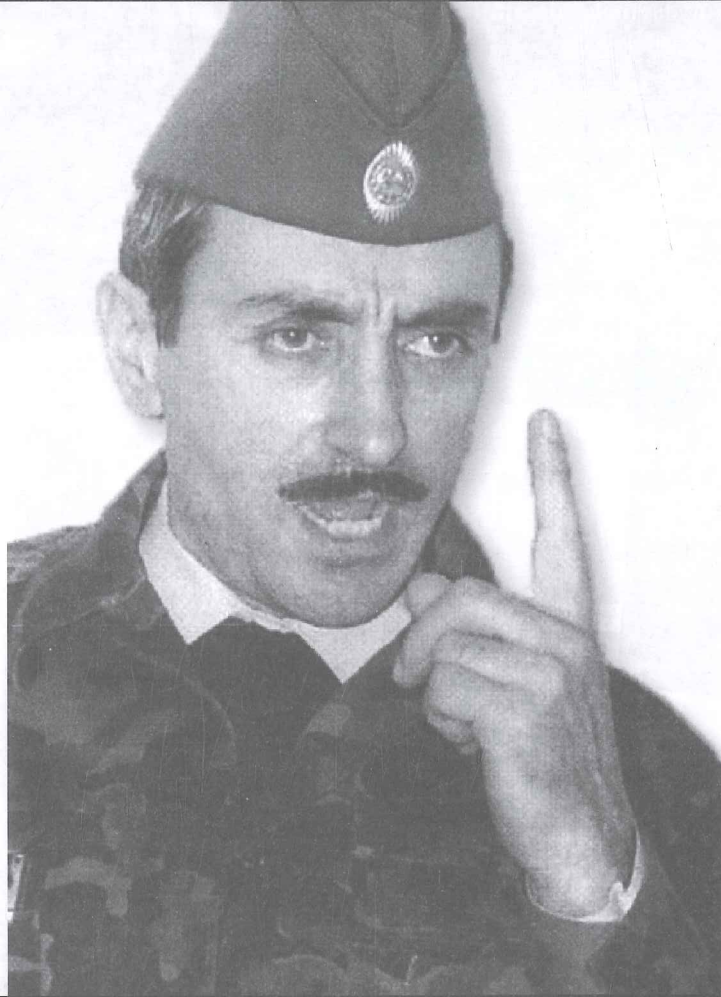
800 metre uzunluğundaki Burj Dubai, dünyanın en yüksek yapısı olma özelliğini taşıyor.

1955 yılında çekilen bu fotoğrafta Dubai, çöller ve boş arazileriyle görünüyor.

2005 yılında aynı kareden çekilen bu fotoğraf karesi ise, 50 yıllık değişimi gösteriyor

Cevher Dudayev

23 Şubat 1944 tarihinde Çeçenistan'ın Yalho köyünde doğan Cevher Dudayev, hayatının ilk yıllarında baskı ve sürgünlerin en ağırlarıyla karşılaşmıştı. Çocukluk yılları sürgünde, Sibiryada geçen Dudayev, güç şartlar altında öğrenimini tamamladı. 1962 yılında Tambov Askeri Pilot Yüksek Okulu'ndan, 1966 yılında da Uzak Mesafe Uçakları Pilot ve Mühendis Yetiştirme Yüksek Okulu'ndan mezun oldu. 1974 yılında, Gagarin Hava Harp Akademisi'ni bitirdi ve 1. Sınıf pilot ve mühendis unvanını kazanarak tümgeneralliğe yükseldi. Sovyetler Birliği ordusunda, Tümen Komutanı olmayı başaran ilk Müslüman oldu. 1989'da Estonya'da Stratejik Hava Kuvvetleri Filoları Komutanlığı'nda görev yaparken; Baltık ülkelerinde başlayan bağımsızlık hareketlerinin, bastırılması için, Sovyet hükümetinden emir aldı. Ancak aldığı emir, "Yurdunun bağımsızlığı için mücadele eden bir halkın, üstüne bomba atmam" diyerek yerine getirmede. Dudayev artık isyancı general olarak anılıyordu. Bu tutumu nedeniyle, askeri birliği ile birlikte Cevherkale'ye sürgüne gönderildi. Dudayev, 1990 yılının Mayıs ayında, ordudaki görevinden istifa etti.

Kasım 1990'da toplanan Çeçen Halkının Kurultayı'na davet edilen Dudayev, sonradan "Çeçen Ulusal Kongresi" adını alan bu halk meclisinin, icra kurulu başkanlığına seçildi. 27 Ekim 1991'de yapılan seçimlerde, yüzde 85 oyla, Çeçenistan Cumhurbaşkanlığı'na seçildi ve Rusya'nın 1994 yılında başlattığı Çeçen katliamında, halkının direnişini örgütledi. Bu nedenle defalarca suikast girişimine hedef oldu.

Dudayev, 21 Nisan 1996 tarihinde Rus hava kuvvetlerinin gerçekleştirdiği füze saldırısıyla şehit edildi. Yıllar sonra saldırının, Amerikan istihbarat servislerinin uydu telefonu kullanan Dudayev'in yerini, Rus ordusuna bildirmesiyle gerçekleştiği ortaya çıktı. Bir mücadele insanı olan Cevher Dudayev'in, çeşitli konuşmalarından alıntılarla yaptığımız röportajımızı, istifadenize sunuyoruz.

“Savaşa Karşıyım; Ancak Haksızlığa Karşı Savaşmak Karakterimdir”

Sovyet mezaliminin en önemli boyutu Müslüman ahalinin asimilasyonuydu. Bu anlamda dinin ve dinle kaynaşmış geleneğin unutturulması için çok sert bir şekilde tatbik edilen eğitirmeme politikaları vardı. Siz kimliğinizin temelini teşkil eden birikiminizi nasıl aldınız?

Cevher Dudayev: Namaz kılmasını ve Kur'an okumasını okul öncesi ve okul sırasında annem ve diğer büyüklerimden öğrendim. Düzenli bir dini bilgi almam imkânsızdı ve zaten yasaktı. Çocukluğumda geceleri yatakta annem okur ben tekrarlardım. Namaz sürelerini böyle öğrendim.

Ancak imanını korumuş bir kimse mücahid olabilir. Siz senelerce Sovyet ideolojisinin en yoğun uygulandığı eğitim kurumlarında buldunuz. Ama bir mücahede önderi oldunuz. Kimliğinizi nasıl korudunuz, sizi ayakta tutan neydi?

Dudayev: Allah'ın birliğine, Hz. Muhammed Aleyhisselam'ın O'nun kulu ve resulü olduğuna

kendimi bildim bileli iman etmiştim ve bu imanımı o günden bugüne Allah'a çok şükür muhafaza ettim. Bu inancım sayesinde ateist okulların ve komünistlerin etkisinde kalmadım. İnanıyorum ki inanç, insanların mücadele gücüdür. Ben dinimi annemin koynunda öğrendim. Ben ateist bir eğitim aldım ve ateist bir ordu olan, Kızıl Ordu'da generalliğe kadar yükseldim. Burada size tarihi bir hakikati nakledeyim. Okul öncesi çok iyi bir terbiye aldım. Sürgünde olduğumuz o yıllarda, neden anavatanından çok uzaklarda olduğumuzu, sürgün edilmişimizi ve halkımıza yapılan zulmü, rahmetli anam başta olmak üzere büyüklerimden öğrendim. Çocukluğumda, arkadaşlarımla oyun aralarında, hep bunları konuşurduk. Aramızda hep anavatani hayal eder, mutlaka bir gün kendi vatanımızda, özgür olacağımıza olan inancımızı söyleşirdik. Bugün o çocukluk yıllarımı hatırladığımda düşünüyorum... Çeçenistan'da olanları geleceğin büyükleri olacak çocuklarımız nasıl değerlendirecek acaba? Bu işgali ve zulmü unutmayacakları bir gerçek! Ben Müslüman olduğumu, hiçbir zaman unutmadım.

Kızıl Ordu'da bir generalken Baltık ülkelerindeki bağımsızlık hareketlerine karşı güç kullanma emrine karşı geldiniz ve nihayetinde ordudan is-

tifa ettiniz. Bu dik duruşluluğunuzu Çeçenistan Cumhurbaşkanı olduğunuzda da gördük. Seçtiğiniz göreve Müslümanca yemin ederek başladınız. Bu yemin sizin için ne anlam ifade ediyor?

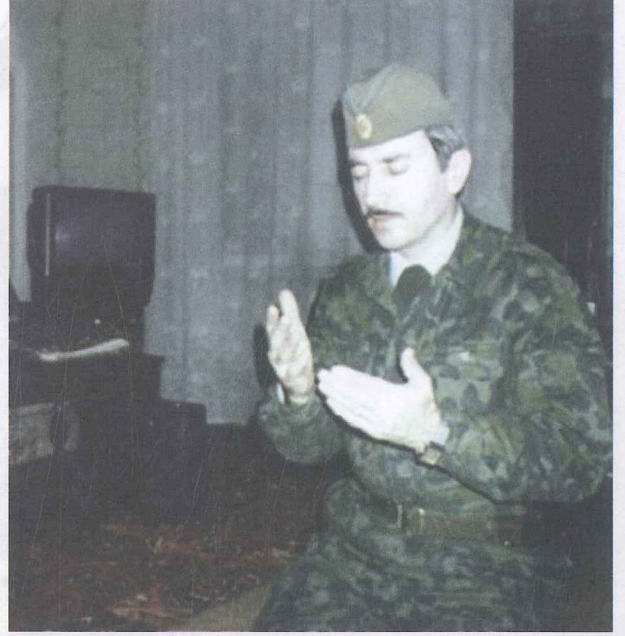
Dudayev: Cumhurbaşkanı seçildiğimde kendime taraftar toplamak için değil, inandığım için yemin törenimi İslam'a göre yaptım ve Kur'an üzerine yemin ettim. Bu vesileyle yüce Allah'a hamd ediyor ve bu iman ve inançla O'na kavuşmamı bana nasip etmesini niyaz ediyorum. Üzerimdeki üniformam kefenim, şehadete talibim. Şehitliği rütbe ve şeref kabul ediyorum. Kanımın son damlasına kadar ülkenin bağımsızlığı ve milletimin hürriyeti için savaşmaya hazırım.

Çeçenistan'ın bağımsızlığı meselesi ümmetin bir asrı devirmiş yarasıdır. Siz bunun acısını çocukluğunuzdan beri yaşıyorsunuz. Halkınızın mücadelesinde yer almayı bu zulmü yaşamış bir Çeçen birey olarak nasıl ifade ediyorsunuz?

Dudayev: Bana göre haksız güç zulümdür, güçsüz hak ise mağdurdur. Haksız gücün karşısında, güçsüz hakkın yanında olmak benim imanımdır. 13 yılım sürgünde geçti. Baskılar, açlık ve sefaletin yanında sürgünde vatandan ayrı kalmanın verdiği ıstırapı hep içimde hissettim. Ben o ruhla yetiştim ve hayatımın her anında milletime yapılan bu zulmü hep hatırladım.

Çeçenistan'ın mücadelesinde önderlerinden biri olarak mücadelenin içinde kendinizi hangi konumda görüyorsunuz?

Dudayev: Ben o acı dolu günlerin, o insanlık faciası sürgünün çocuğuyum. Milletime yapılanları hiç mi hiç unutmam ve unutmayacağım. Savaşa karşıyım ancak haksızlığa karşı savaşmak karakterimdir. Yüz yıl köle olarak yaşamaktansa bir gün şerefli ve başı dik durmayı tercih ederim. Her Çeçen bir generaldir, ben sadece milyon birincisi-

yim. Bizi öldürebilir, ezebilir, üstümüzde tanklarla dans edebilir, vücudumuzu parçalayabilirler. Fakat bizim özgürlük ve bağımsızlık ruhumuzu asla yok edemezler.

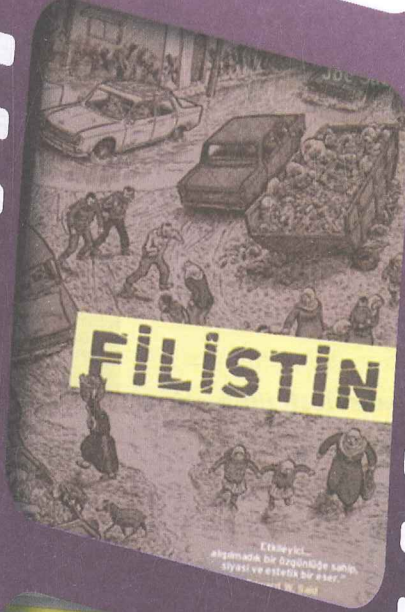
Bugün Türkiye gençliği için sizin ve tüm dünya Müslümanlarının direnişlerinin ne anlam ifa etmesi gerekiyor, Türkiye bu mücadelelerin neresinde?

Dudayev: Türk milleti, maddi ve manevi değerlerine bağlı olduğu sürece yücelmiş ve yükselmiştir. Ve dünya tarihinin akışına yön vermişlerdir. O yüce değerlerden ayrıldıkça küçülmüşler ve sıkıntılara düşmüşlerdir. Unutulmasın ki, Türkiye hem Türk dünyasının, hem de İslâm âleminin ümit ışığıdır. Bu ışığın sönmesi hem İslâm âleminin, hem de Türk dünyasının karanlığa gömülmesi demektir.

Cumhurbaşkanı Cevher Dudayev

kültür

İLİ FİLİNTALAR Pek Yak

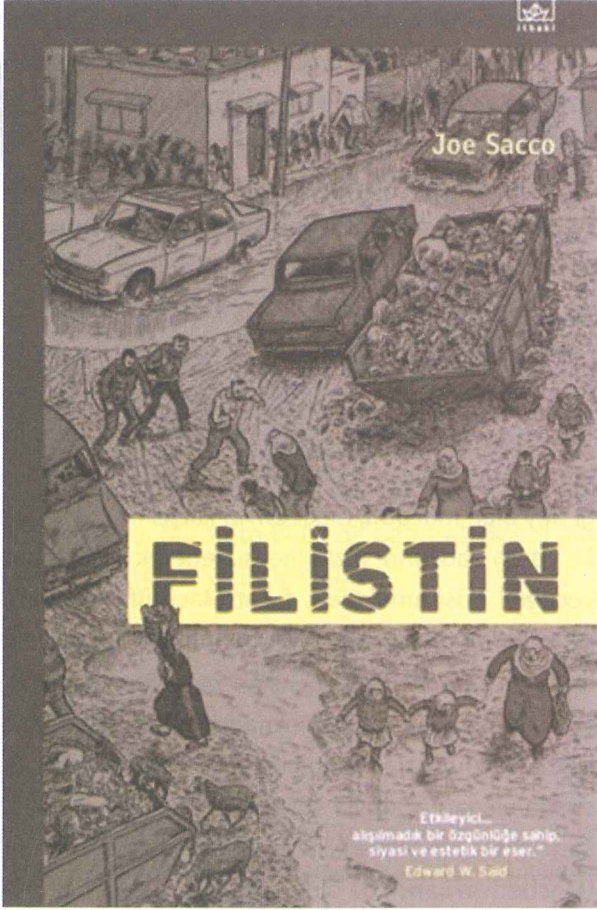
khan productions'
Aare
zameen
Par

EVERY CHILD
IS SPECIAL

sanat

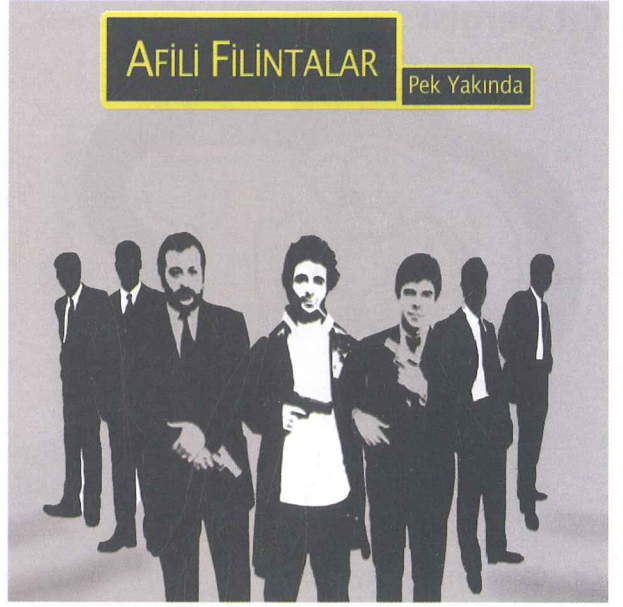
Çizgiromancının Filistin'i

Joe Sakko'nun dünyada fazlasıyla ses getiren eseri „Fİlistin“ geçtiğimiz ay İthaki Yayınları'ndan çıktı. Edward Said'in önsözünü yazdığı ve „... ifadesini kullandığı „Fİlistin“, „sıradan bir Amerikalı“ gazeteci olan Sakko'nun vicdani ve adil bir bakışla ortaya koyduğu çizgilerden oluşuyor. Filistin üzerine söylenecek çok söz var ve Joe Sakko'nun bu çabası, Filistin sorununu dünya komuoyuna tanıtmak için küçük ama etkili bir vesile olabilir. Tebrikler Sakko.

Afili Filintalar Yayında

Geçen sayıda yayına gireceğini söylediğim afilifilintalar.com 14 yazarıyla birlikte 14 Ocak'ta yayına başladı. Tabi biz yalnızca üç yazarı (Murat Menteş, Alper Canıgüz, Onur Ünlü) bekliyorduk ama site beklenmedik bir bereketle açılmış, harika olmuş! Sitede başka kim-

ler mi var? İşte: Afşin Kum, Emrah Serbes, Fatih Altınöz, Gökdemir İhsan, Gökhan Özcan, Hakan Albayrak, Murat Uyrkulak, Murat Zelan, Samed Karagöz, Selçuk Orhan, Tayfun Salcı..

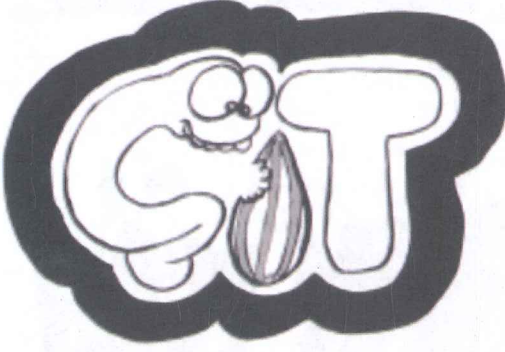
Öyküler, şiirler, şarkılar, fotoğraflar ve afişlerle site taidından yenmiyor. Hele Ah Muhsin Ünlü'nün „Resulullahla benim aramdaki farklar“ adlı bir şiiri var ki adama „ah“ çektiriyor ciddi. Kesinlikle gündelik takip edilmesi gereken bir site olarak sık kullanılanlarınıza eklemenizi tavsiye ediyorum: www.afilifilintalar.com

Dergilik.com

Sırası gelmişken bir siteyi daha hatırlatalım. Türkiye'nin ilk dergi platformu olan dergilik, sürekli yayınların içeriklerine dair başlıkları sürekli güncelleyerek okuyucularla paylaşıyor. Dergi okuyucularına duyurulur. Çok faydalı olacağına eminim. www.dergilik.com

Çıt Dergisi

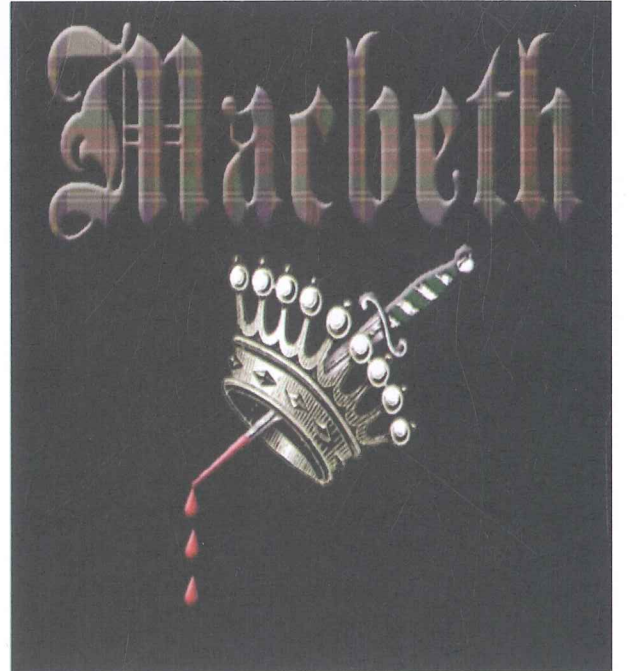
Çıt, Cafcaf'ın kardeşi bir dergi. Konya'dan çıkan karikatür-mizah dergisi, alanında Anadolu'nun yüz akı olacak inşallah. Küçük gayretler birikerek ortaya muazzam şeyler çıkarabilir unutmayalım. Buradan başarılar.

Macbeth- William Shakespeare (1611- 1612)

Shakespeare'in trajedi/oyun dünyasına olan katkılarını hepimiz biliyoruz. Macbeth de bunlardan kısa olmasına rağmen en çok okunan, en çok oynanan, en çok yorum yapılanlarından biri.

Oyun Glamis baronu olan Macbeth'in üç cadıyla karşılaşmasıyla başlar. Cadılar Macbeth'e ve arkadaşlarına selam verdikten sonra onun önce Cawdor Baronu, sonra da kral olacağına dair kehanette bulunurlar. Bu parlak gelecek karşısında içinde hırs ateşleri tutuşan Macbeth çok kısa bir süre içinde gerçekten Cawdor beyi olduktan sonra bu olayı karısına anlatır ve karısının bu hırsı körüklemesi ve cesaret vermesiyle kralı öldürme planları yapmaya başlarlar. Çok sevdiği kuzeni olan kral Duncan'ı acımasızca öldürür. Cinayetin karanlık perdesi altında Macbeth kral olmayı başarır, fakat hiçbir şeyin gizli kalamayacağı aşikârdır. Vicdan azabından asla kurtulamayan Macbeth'in cinayetleri sadece kralla kalmaz ve yalanları saklanamayacak kadar sarpa sarmış du-

rumdadır. Anormal giden olaylardan rahatsız olan Macbeth tekrar cadılara gider. Cadılar onu cesaretlendirecek yeni sözler söylerler. Kendisine bir kadın tarafından doğrulan kimsenin zarar veremeyeceğini ve Büyük Birnam Ormanları'nın Dunsinane Tepesi'ne gelmediği sürece yenilmeyeceğini haber verirler. Öldürülen kralın veliahdı olan oğulları bu sırada komşu bir beyliğe sığınmışlar ve Macbeth'in ülkesine savaş açmak amacıyla bir orduyla yola çıkmışlardır. Askerlere yolculuk esnasında kamufraj amacıyla Birnam ormanından kesilen ağaç dallarını başlarına tutmaları emredilir ve şehre bu şekilde yaklaşılır. Ortaya çıkan bu görüntüyle cadıların kehanetlerinden biri gerçekleşmiş olur. Kralın oğullarının sığındığı bey olan Macduff, Macbeth'in karşısına çıktığında Macbeth cadıların sözlerine güvenerek öldürülmeyeceğini düşünmektedir, fakat Macduff ona annesinin karnından vakitsizce koparıldığını (sezaryenle dünyaya geldiğini) söyler ve cadıların onu hataya sürüklemek için oyun oynadığını fark eden Macbeth, Macduff tarafından başı kesilerek öldürülür. Bu sırada vicdan azabıyla sürekli elinden var olmayan kan lekelerini temizlemeye çalışan Lady Macbeth (Macbeth'in karısı) da ölmüştür.

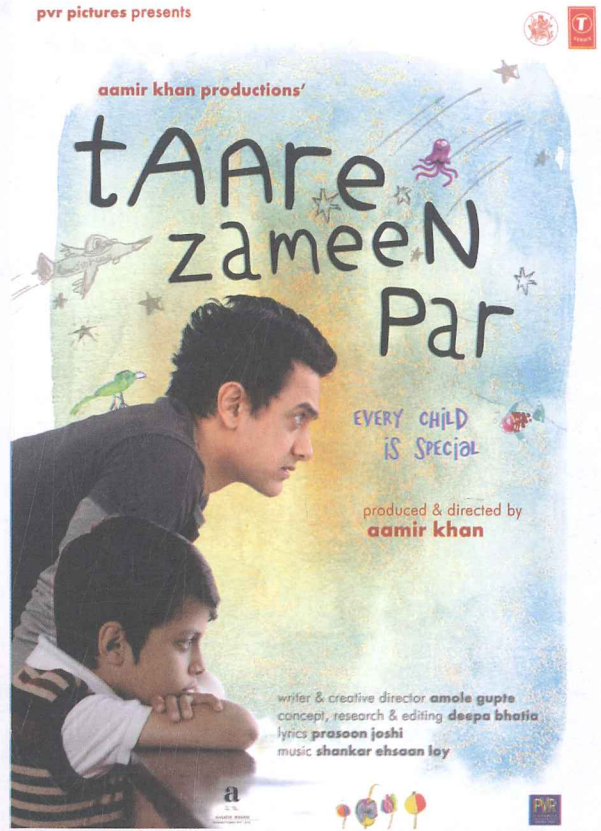
Tüm trajediler gibi hırs ve açgözlülüğün asla kişinin yanına kalmayacağını ifade eden Shakespeare, oyunu yine beklediğimiz gibi yani kötülerini cezalandırarak bitirir. Sahnelerin etkileyiciliği ve gerçekçiliği karşısında sürüklenen okurlar için ders alacak sebepler ortaya çıkmış ve mevki ve para hırsının kişiyi felakete sürükleyeceği ispatlanmıştır. Aynı zamanda karısının sözlerinin de esiri olup kendisini dürüst ve soylu bir beyken, bir anda bir katil bulan Macbeth'in sonu acı bir şekilde hazırlanmıştır.

Trajedi ve klasik oyunlardan hoşlanan kardeşlerimize içtenlikle tavsiye ederiz. Macbeth pek çok yayınevinden pek çok farklı çeviriyle yayın dünyasına sunulmuştur ve orijinal eski İngilizce baskıları da bulunmaktadır. Macbeth belki de batı trajedisine giriş için bir anahtar olur bizler için.

“Taare Zameen Par (Like Stars on Earth)- Bollywood 2007- Yapım, Yönetim: Aamir Khan

Aamir Khan Hint sinemasının, diğer bilindik isimlerle Bollywood'un en ünlü oyuncularından birisi. Tipik Hindistan filmleriyle görmeye alıştığımız oyuncu bu sefer etkileyici bir çocuk filmiyle karşımıza çıkıyor. Filmin yönetmenliğini de kendisi üstlenmiş ve ana çocuk karakterimiz olan Ishaan Awasthi (Darsheel Safary), Disleksi (öğrenme bozukluğu) olan 8 yaşında bir çocuk olarak filmde rol alıyor.

Ağabeyi, çok çalışan bir babası ve fedakar annesiyle mutlu bir hayat süren Ishaan bir tülü okuma yazma öğrenememekte ve sayılar adeta karşısında uçuşmaktadır. Hayat onun için bin bir gizemle dolu bir macera alanıdır. Dersler asla ilgisini çekmemekle beraber bir balığı saatlerce izleyebilir, köpeğiyle çok harika vakitler geçirebilir ya da en büyük yeteneği olan resimleriyle türlü hayallere dalabilir. Ishaan için dersler ve okul tam bir kabustur fakat ağabeyi okul birincisi olan bir çocuk için ailenin yüksek beklentileri de büyük ve zor bir yükür. Sürekli şikayetle gelen öğretmenleri ve artan yaramazlığıyla babasına

başka bir seçenek bırakmayan Ishaan başka bir şehre yatılı bir okula gönderilir.

Karakterimiz için bundan sonrası anne şefkatinden uzakta ve zor bir hayata dönüşmüştür. Ishaan yavaş yavaş içine kapanmaya, derslerle ve insanlarla ilgisini tamamen kesmeye başlar. Artık anne babasını bile görmek istemez ve kimseyle konuşmaz. En büyük zevki olan resim yapmaktan bile uzaklaşmıştır.

Bu durum böylece sürüp giderken bir gün hem okulu hem Ishaan için büyük bir değişiklik olacak bir olay yaşanır. Okullarına yeni bir resim öğretmeni (Aamir Khan) gelmiştir. Minik karakterimizin hayatında dönüm noktası olacak bu olayla birlikte Ishaan aslında Albert Einstein, Leonardo Da Vinci, Thomas Edison, Walt Disney ve Pablo Picasso gibi dahilerle büyük bir ortak noktası olduğunu keşfedecektir.

Hem Hint filmlerinin eğlenceli ve duygusal üslubunu görmek isteyen hem de son zamanlarda izlenecek kaliteli bir film arayanlar için muadili olmayan bir sinema. İsrarla tavsiye ederiz.

Şiir'imsi

Asıldı boynumda duran kimliksiz sefalet
İdamın soğuk yüzüyle ezelden tanışığım
Bomba yüklü vagonlarda buldum sapı samanı,
karmakarışık

Dostane tavırlara varamıyor yollarım
Menzilsiz kıtalara sürüldü kalan yarım
Canlı bedenlerden sancılı vakitlere,
Soysuza, dilsiz, cansıza çıktım adım.

Film şeritleriyle doladım kollarımı
Mum damıtılmıştı gözlerime, bakamadım.
Gecedden çaldığım zifiri siyahı parçaladım, kelimelere saçtım
Bileklerim yoruldu.
Sonra bir ustura darbesiyle,
Onlar da duruldu.

Dokunaklı değil artık hiçbir hece
Lugatımda yok şiir kelimesi
Yürek yangını mı,
Yürek bozgunu mu,
Yürek yarası mı,
Hepsi aynı mı?

Bilemedim bu mekanı.
Dünya bir yâr mı
Sade bir yara mı?

Zehra Betül Bulut

الله سور محمد

Veda Hutbesi'nden

Resulullah (s.a.v.) şöyle buyurdu:

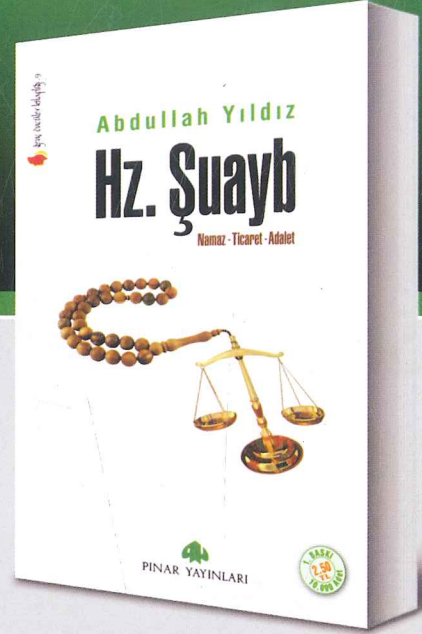
"Ey insanlar!

Rabbiniz birdir. Babanız da birdir. Hepiniz Âdem'in çocuklarıdır, Âdem ise topraktır. Arabın Arap olmayana, Arap olmayanın da Arap üzerine üstünlüğü olmadığı gibi; kırmızı tenlinin siyah üzerine, siyahın da kırmızı tenli üzerinde bir üstünlüğü yoktur. Üstünlük ancak takvada, Allah'tan korkmaktır. Allah yanında en kıymetli olanınız O'ndan en çok korkanıdır."

ÇAĞIN FESATÇILARINA UYARI!

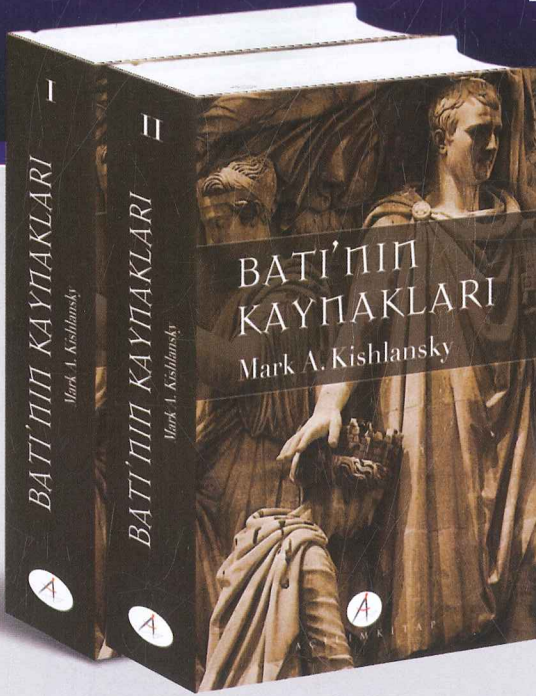
■ Hz. Şuayb - Abdullah Yıldız

Bugün de soygun ve vurgunlar son derece ince ve akıl almaz yöntemlerle yapılmakta; müminleri ve mustaz'afı baskı altında tutmak için de aynı Şeytanî sinsi yöntemler kullanılmaktadır. Dolayısıyla Medyen-Eykelileri bekleyen akibet, bu çağın fesatçılarına da beklemektedir.

BATI'NIN KAYNAKLARI

Mark A. Kishlansky

Batı Medeniyeti'nin felsefi, siyasi ve kültürel köklerini anlama noktasında Türk okuruna önemli katkıları olacağına kuşku yok. Kitap, orijinal eserlerden alıntılanan pasajlardan oluşuyor. Pasajların seçiminde Kishlansky'nin titizliği de gözden kaçmıyor. Her bir orijinal eserden alıntılanan 5-6 sayfalık bölümler, hem eserin tümüne ilişkin okuyucunun zihninde net bir fikir oluşmasını sağlıyor, hem de okuyucuyu eserin orijinalini okuması yönünde teşvik ediyor. Bu bakımdan, kitabın, Batı Medeniyeti'nin kaynaklarına ilk elden ulaşılması noktasında önemli bir işlevi olduğunu da söyleyebiliriz. Okuyucu, belki bütün eserlerin orijinallerine ulaşamayacaktır, ancak kitaptaki liste bile, bu amaca ulaşılması yönünde başlı başına önemli bir kılavuzluk hizmeti görmektedir.

www.kitappinari.com
nitelikli kitaplar atlası